سەرچاوەي ئەم كتيبە:

مرحبا... هل من أحد هناك؟

تأليف: جوستاين جاردر

تعريب: أماني العشماوي

دار الشروق - الطبعة العربية الأولى - ٢٠٠١، مصر - القاهرة

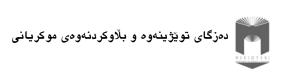
سلاو... كەس ئىرىيە؟

يۆستاين گاردەر

سلاو... كەس ئىرەيە؟

وەرگێڕانى لە عەرەبىيەوە: ئسارام ئەمىن شوانى

- سلاو... كەس ئىرەيە؟
- نووسینی: پۆستاین گاردەر
- وهرگێړ له عهرهبيهوه بن كوردى: ئارام ئهمين شواني
  - نهخشهسازی ناوهوه: هاوری سالح
    - بەرگ: مراد بەھرامیان
  - ژمارهی سپاردن: (۹۰۳) له سالی ۲۰۱۱
    - • نرخ: ۱۵۰۰ دینار
      - چاپ: يەكەم
      - تیراژ: ۱۰۰۰
  - چاپخانه: چاپخانهی روژهه لات (ههولیر)

زنجیرهی کتیب (۵۰۷)

ههموو مافیکی بو ده رگای موکریانی پاریزراوه

ماڵپەر: www.mukiryani.com ئىمەيل: info@mukiryani.com

ئاسمان

ئازىزەكەم كامىلا،

کاتیک له پشوی خویندنی نیوهی سال توّمان لهگهل بووی، پهیانم پیدای چیرو کیّکت بو بگیرمهوه، ئهوه ئیستا بو پهیانه کهم به ئهمه کم:

به هۆی هۆکارنکی تاپیهتیهوه ئهمروم ههانبرارد تا بوت بنوسم، چونکه جهژنی له دایك بوونت نزیك بووه تهوه، ئیدى ده گهى به ههمان ئهو تهمهنهى من، كاتیك چاوهرواني له دایك بوونی برا بچكۆله كهم بووم، ئیتر پیم باش بوو باسی (میكا)ت بـ و بكـهم ، تــا باسكردنهكهم زانياريت يتر بكات له بارهى ئهم جيهانهى تيايدا دهژين. ئهو ساتانهت لـه ياده ينكهوه تنمان يهراندن؟ .. ئايا له يادته لهو كهنارهي بهلهمه كهمان لني بهستبووهوه راوه قرژالمان دەكرد؟ ئەوەت لەيادە بە تەلەسكۆب تەماشاي ئەستىرەكاغان دەكىرد؟ لىه بيرته لهو شهوهي بيتزامان دروست دهكرد ههور ئهستيرهكاني دايوٚشيبوو؟ من زوّر جار ئهو ههفتهیهم به یاد دیتهوه که ییکهوه بهریمان کرد. کاتیکی زور خوش بوو! ویرای ئەوەي ماوەيەكى زۆر تىپەر بووە، بەلام زۆر شتم لە بارەي (مىكا)وە لە ياد ماوە. نالىپم ههموو شته کانم له بیره وه کو ئهوه ی دویننی روویاندایی، به لام وه کو ئهوه ی هه فته یه که روويان دابيّ. بۆيە دەشى ھەندىكىانى لە ياد چوبىّ. يا ھەندىّ ووردەكارى دىكەم بۆ زىاد كردبي، به لأم ههميشه شتى وا رووده دات كاتيك دهمانه وي وهسفى رووداويك بكهين كه ماوه په کې دریژه روویداوه. تا ئیستاش سهره تای رووداوه کهم زور به روونی له بیره ده توانم بلیّم سهره تاکهی زور ئاسایی و ساده بوو. ئهوه ئهگهر وای دابنیّن چاوهروانی له دایك بوونی برا یا خوشك شتیکی ئاسایی بیت. من خوم به شتیکی ئاسایی نازانم. ئهو شتانهی دهوروبهرمان ههمیشه شت گهلی ئاسایی نین وهکو ئهوهی ییمان وایه. ئهو

کردن بوون. ئایا پیّت وایه مریشك شتیّکی ساده و ئاساییه؟ منیش بهر لهوهی چاوم به (میّکا)بکهوی پیّم شتیّکی ئاسایی بوو.بیّنه پیّش چاوی خوّت توّ که شتیوانی بوشاییت و سالانیّکی زوّر بیّت له ئاسمانی دهرهوه له گهراندا بیت، ئایا خوّت به به خته وهر نازانی ئهگهر له و ماوه دریّژهدا تهنیا یه که مریشک ببینی؟

له ئاسمانی فراوانی دهرهوهدا که ئیمه پنی ده لین گهردوون، ملیونان ئهستیره ههن، کهمیک لهو ئهستیرانه ههساره یه دوو ههساره یا زیاتریان ههیه، له ریرهویک به دهوری ئهستیره کهدا ده خولینه و و پنی ده وتریت خولگه.

دوای ئهوهی سهدان سال و بگره ههزاران سال گهشت ده کهین، ئینجا ده گهینه سهر ههسارهیه که جوّریّک ژیانی تیدایه. تهنانهت ئهگهر ژیانیشی تیدا ههبی، به لام ئهگهری ئهوهی لهو ههسارهیه مریشک بدوزینهوه ئهگهریّکی زوّر دووره. پیّم وانییه ههرگیز شتی وها روو بدات.

پیم وانییه مریشك له هیچ كوییهكی دیكهی ئهم گهردوونه ههبیت. كهواته ناكری مریشك به شتیكی ئاسای له قهالهم بدهین.

ههر به بۆنهی قسه کردنمان لهسهر مریشك، ئایا دهزانی مریشك تاقه بالندهیه دهتوانی ههموو روزین هینگهیه بکات؟ ئایا بیستوته بالندهیه کی دیکه بتوانی شتی وها بکات؟

بۆیه بهم قسهیه چیرو که کهم دهست پیکرد، چونکه (میکا) فیری کردم لهم ژیانهدا هیچ شتیک نییه ئاسایی بیت. چونکه له ژیاندا هیچ روزیک نییه لهویتر بچیت. ئیمه نازانین دوای ئهمرو چهند روزی تر دیت. کهوایه چون روزیکی ئاساییه ؟.

قسهیه کی تر که زور نابه جینییه له و قسهیه ی ده نفی (مریشك ئاساییه) یا روزی ئاسایی، قسه کردنه لهسه ر(کوری ئاسایی) یا (کچی ئاسایی). ئهمه قسهیه که کاتیک به کاری ده هینین که هه ول ناده ین خه نکی بناسین و حه قیقه تیان تی بگهین.

ئه و کات من چاوه روانی ئه وه بووم برا یا خوشکی کم له دایك بین. ئه ندامانی خیزانه کهم هه میشه ده یان پرسی: ئایا کورپه که کچ ده بیت یا کور ؟ من دانیا بووم ئه و

رۆژانه، هەندى مريشكمان به خيو دەكرد كه هەمىشه له ناو باخىچەكە خەرىكى چىنە

شتهی له سکی دایکم دایه کور دهبینت، نازانم بزچی تا ئهو رادهیه دلنیا بووم. رهنگه لهبهر ئهوه بوو بینت که به هیوای ئهوه بووم برایه کی بچوکم ههبینت.

ئیمهی مروّق ههمیشه بروامان بهوهیه که خوّمان دهمانهویّ. ئهستهم بوو بو مسن خهیالی ژیانیک بکهم له گهل برایه کی بچوکدا. به لام لایه نی کهم دهمزانی ئهگهر کهمینکیش بیّت له من ده چیّ. به لام خوشك زوّر ئهستهم بوو خهیال بکهم چوّن ده بیّ.

دایکم پی و و تم مناله که له سکیدا سه ره و خوار پال که و تو وه. هه روه ها تا دایک ماندو و ده کا (له ناوسکی) شهق له دایکم ده دا، به خوّمم و و ت: نهم برا بیچوکهی مین پیویستی به وه یه فیری بکه م چوّن به نه ده بیت. بیرم له وه کرده وه ناموژگاری بکه م چیتر دایکم ماندو و نه کات، نه وه شم به بیردا هات نهم برا بیچوکهی من له ژیانی دواتریدا پیویستی زوری به ناموژگاری و رینمایی هه یه.

ئیمه که دیّینه ئهم جیهانهوه، هیچ له بارهی شیّوازی رهفتار کردنهوه نازانین، چهندین سالی دهوی تا فیر دهبین که چون ریزی خهالکی تر بگرین و رهچاوی ههست و سوزیان بکهین.

بیرم کردهوه برا بچوکه کهم دیّته ناو جیهانی کهوه تهواو پیّی نامویه. هیچی له بارهوه نازانیّ. له بارو دو خیّکدایه که ههرگیز ئیرهی پیّدا نابهم . کاتیّك دیّته ناو ئهم جیهانه وه ههر ده بی له باروی ثهو شتانه وه نازانی که ده کهونه ده ره وه شوی نه سور ههندی شت رابیّت. ئهو هیچ له بارهی ثهو شتانه وه نازانی که ده کهونه ده ره وه شوی نه و شوی نه و شوینه تاریکهی ئیستا تیّدایه. من زوّر به گرنگیه وه بیرم ده کرده وه ، چوّن باسی ئه و شتانه ی بو بکهم که لهم جیهانه دا له ده ورو به ریدان. ئهم برا بیچوکهم پیشتر نه هاتوی نه مینانه وی ناژه نی نه بینیوه. ته نانه تاوی نه و شتانه شنازانیّ.

دەبى خۆم فىرى زۆرىك لەو شتانەى بكەم كە نايانزانم بۆ ئەوەى ئەويش فىر بكەم. بۆ غوونە من نەمدەزانى جياوازى نىسوان پلنىگ و پلنگى پەلاوى چىييە. ھەللىلەت دەزانم پىستى ھەردوو كيان پەللە پەللەيە، بەلام شىرەى پەللەي سەر پىستى پلىنگ جىلوازە لىە پەللەي پىلادى.

گرفته که نهوهیه لهسهر نهم ههسارهیه ههزاران جوّری ناژه ن ههیه که دهبی زوّر شت له بارهیانه وه فیر بین. من پیم وایه دهبی کاتیکی زوّر تهرخان بکهم تا برا بچوکه کهم فیر

بکهم جیاوازی بکات له نیّوان سه گ و پشیلهدا. مروّق ههزاران سالّی تیّپهراندووه ئینجا بوّ ههر ئاژه ل و رووه کیّك ناویّکی داناوه و کهچی هیّشتاش تهواو نهبووه. پیّم وایه مروّق ناتوانی له ژیانی کورتی خوّیدا ههموو شتیّك فیّر ببیّ.

کاتیک تهمهنم ههشت سالان بوو ئهم رووداوه روویدا، شهو بوو نوستبووم، خهوم دهبینی، باوکم خهبهری کردمهوه.

ووتى: هەستە (چو) كۆرپەكە خەرىكە دىتە دەرەوه.

دەست به جى ھەستامەوە و وتم: "نابى ئىستا بىت دەرەوە، وا نىوە شەوە، پورە ھىلىنىش ھىشتا نەھاتووە".

باوکم ووتی: "همندی منال بریار دهدهن لهم کاتهدا بینه دهرهوه، ئهوان نازانن شهو و روژ چییه، پهیوهندیم به پوره هیلینهوه کرد و ئیستا دی، ئیدی دهبی به تهنیا چاوهری بکهی، به داخهوه، چونکه ئیستا دایکت دهبهم بی نهخوشخانه".

دایکم و باوکم له گهل پوره هیّلین ریّککهوتیبوون کاتی نزیکبوونهوهی لهدایکبوونی مناله که، پوره هیّلین بیّت بوّ مالمان تا ئاگای له من بیّت. به لاّم ئه کات هیّشتا هدفته یه کی مابوو.

کامیّلای ئازیز ئیّستا ژیان گوراوه له چاو ئهو کاتهی منالیّك بووم له تهمهنی تودا. دایکه کانی ئیّستا مناله کانیان له گهل خوّیان دهبهن بو نهخوّشخانه، بهلام ئهو کات کاتیّك دایك و باوك له مالهوه دهرده چون ده بوایه منال له مالهوه میّنیّتهوه. بوّیه لهوهی به تهنیا له مال مامهوه بیّزار نهبووم، چونکه شتیّکبوو لهسهر راهاتبووم.

به باوکمم وت: " باش ده بم، تا پوره هیّلین دی به ته تکه کانم یاری ده کهم".

ئه و سهرده مه میکانزی (**) تایبه تمان نه ده کری بق دروستکردنی موشه ک. به لاکو به خهیالی خوّم موشه کم دروست ده کرد. ئه وهی ده مویست بیرم لیّ ده کرده وه ئینجا به میکانو کان جیّ به جیّیانم ده کرد.

^(*) میکانو: پارچه یاریی منالانه خانوو و فرؤکه و ...تاد، پی دروست دهکری.

باخچه

گەرامەوە بۆ ژوورەكەم و لەسەر كورسيەك بەرامبەر بە پەنچەرەكە دانىشتم، تاويكى باش لىموى دانىشتم: لىم ئەسىتىرەكان رامام، لىم دللىي خۆمىدا ووتم دەبىي لەسسەر ئەستىرەيەكى تر ژيان ھەبىت، يا زەويەكەي ئىمە تاكە ھەسارەيە لەم گەردوونە بەرىنەدا ژيانى لەسەر ھەبىت.

ههستم به نیگهرانی کرد لهوهی به تهنها له مالهوه بووم.

ههر دانیشتبووم، وورده وورده تاریکی دهرهوییهوه، روناکیش دهکشاو رهنگی ئاسمان له رهنگی شینی کالباوهوه دهگزرا به شینیکی تاریك. ههمووشته کانی دهرورو بهرم کپ وخاموش بوون. گویم له دهنگی شهپوله کان بوو خویان ده کیسا به کهناری کهنداوه بچوکه که دا که بهله مه که مان تیدا به ستبوه.

له پر کلّپهیهکی درهوشاوه له ئاسمانهوه له نزیك منهوه دارشا، وهك ئهوهی داببهزیّته ناو باخچه کهمان، پیٚشتر بیستبووم ههرکات منالیّک له دایك ببی ئهستیرهیهك داده رشی درهنگه ئهم ئهستیره دارشانه به بونهی له دایك بوونی برا بچکوّله کهمهوه بیّت. نازانم دوای ئهوه چی روویدا، بهلام دهنگیّکم گوی لی بوو له باخچه کهوه ده هات، بو ساتیّك پینم وا بوو دایکم و باوکم له نهخوّشخانه گهراونه ته وه برا بچوکه له کهشیان له گهلاایه، خوّم بهسهر لیّواری پهنچه ده کهیا دادا تا بزانم وایه. به لام کوریژکهیه کی بچکوّله م بینی به سهر دره ختی سیّوه که دا شور بوته مناله ش (میکا) بوو.

دواتر زانیم (میکا) بهختهوهر بووه، یهکهم: چونکه کهوتبووه سهر درهختی سیّوهکه، دووهم: چونکه شهروالهکهی به چلّی درهختهکهوه گیر بووبوو. ئیدی ههر به ههلّواسراوی مابووهوه. واته سهر بهرهوخوار بوو. ئهگهر بکهوتبایهته ناو ئهو حهوزه گولّهی که دایکم چاندبووی، ئهوه زوّر بهسهختی بریندار دهبوو. بهپهله به پلیکانهکهدا هاتمه خوارهوه و بوناو باخچهکه چوم، بهرهو لای ئهو منالهی به درهختهکهدا ههلّواسرابوو.

ئینجا ههر به پهله جله کانم له بهر کرد، زوّر به پهروّشبووم بوّ هاتنی برا بچوکه کهم. ئیستا چیتر دایکم ئازار نادات. ههر وهك من بو ماوهی ههفته یه نهمیده توانی له ژووره کهی دایکم دابنیشم. بهرهو پهنچهره که روّیشتم تا پهرده که لا ببهم، بهرهو سهرهوه لولم کرد، وورده وورده به دهوری خوّیدا لولی خوارد. ئینجا تهماشای ئاسمانم کرد که به ئهستیره رازابوّوه. به راده یه بینگهرد بوو که پیشتر وا بهبینگهردی نهم بینیبوو.

چومه نهو می خواره وه، دایکم لهسه ر کورسیه کی کوّله که دار دانیشتبوو، دهستی به پشتیه وه گرژبوو، و بووه. پشتیه وه گرژبوو، چاوانی داخستبوو و روخساریشی به هوّی ئازاره وه گرژبوو بووه.

ویستم پنی بلیّم ئهسته مه بو مروّق برایه کی بچوکی هه بیّ، به لاّم ئه مقسه یه م بو کاتیّکی تر دواخست، تا بیّزاری نه که م، چونکه باوکم پیّی وتبووم له دایکبوونی منال کاریّکی زوّر سه خت و به نازاره.

دایکم وباوکم مالیّان بهجی هیّشت، رووناکی ئۆتۆمبیّله کهش دوور کهوتهوه، شهو زوّر تاریك و نوته ك بوو. به لاّم ئهوه ى زوّر وهرهسى ده کردم ئهوه بوو ئهوان سهرقالیّان کردم به بیرکردنه وه له و منالله بچوکه ی که خهریکبوو له سکی دایکمهوه ده هاته دهره و ماوهیه کی دریّژ. لهسهر دهرگاکه وهستام، ئینجا چومه مالّهوه و له دوای خوّمهوه دهرگاکهم داخست، مال زوّر کپ و بی دهنگ بوو، لهوه ده چو چولا کرابی، ههروه ك ناسانی دهرهوه.

" بی گومان خهون دهبینم"، ئهوه یه کهم ووشه بوو وتی، زور لهوه سهرسام بـووم، چونکه من دلنیا بووم لهوه ی بیدارم.

کامیّلا، ئه و مناله نه له من ده چو نه له تۆ. له چاو و دهم گویّـچکه ی دیار بوو له شویّنیّکی دیکه وه هاتبوو، ئه و کات نهم ده زانی له که شتیه کی ئاسمانیه وه کـه وتووه. بـه لاّم هیچ سه راسیمه نه بووم له وه ی به زمانی من قسه ی ده کرد. وه ختیّك منالیّکی راسته قینه له ئاسمانه وه به رده بیته وه، ئه وه ت به لاوه گرنگ نی یه به چ زمانیّك قسان ده کات، ئـه وه م پـی سه یر بوو ده توانیّت قسه بکات. مناله که جاریّکی تر ووتی: "بیگومان خه ون ده بینم".

پرسیاره کان میشکمیان جه نجال کردبوو: " نهم مناله کی یه لهسهر نهم دره خته ؟ .. نه کهر نهمه خهونه، نایا نهو خهون دهبینی یا من؟ نه گهر نهو خهون دهبینی، نهی چون دهبی هاوکات من بیدار بم ؟".

ههر به درخته کهوه هه لوّاسرابوو به هیّواشی به دهوری خوّیدا دهخولایهوه. منیش لهگه لیّدا سهرم دهسورا، نهمدهزانی چی پی بلیّم . نهوهم به بیر هاتهوه له ژووره کهمدا تهنها بووم وله نهستیره کان راما بووم، بوّیه ههستم به نیگهرانی کرد، هیواداربووم به تهنها له مالهوه دا نهبوایام، دوای ساتیّك منالیّکم بینی به درهختیّکی سیّوه وه له بهرامبهرم گیری خواردووه.

ئایا سهیر نییه هیواکهم له پر بهدی هات؟ به ده گمهن هیواکان به و خیراییه بهدی دین. مناله که لیخی پرسیم: تو کیی؟ وتم :" ناوم چوه"، ووتی: "منیش میکام، بو چی بهم شیوه سهرو ژیر وهستاوی؟ پیکهنیم، نهو به پهله پهنچهی نایه دهمی، رهنگه ههستی به شهرم کردبی کهمن پیکهنیم. ووتم: "توی به سهراو ژیری وهستاوی".

میکا دهستی له دهمی دهرکرد، و پهنچهکانی بالاوکردهوه و له ئاسمان دهی جولاند. ووتی: "کاتیّك دوو کهس بهیهك دهگهن، یه کیّکیان سهره و ژیّره، ئاسان نییه بزانی کامیان سهرو ژیّره و کامیان لهسهریی یه". وهالامه کهی حهیه ساندمی، نهم زانی چی بالیّم.

میکا ئاماژهی بن زهوی کرد و ووتی" بهههرحال، خوزگه میهرهبانیت دهنواند و یارمهتیت دهدام سهرکهومه سهر ئهم زهویه".

ووتم: "مهبهستت دابهزینه"؟ ووتی: "نا سهرکهوتن".

بهره و گۆگای کهل و پهلهکان رام کرد، چوم مهقه سینکم هینا که دایکم بو بن پهلکردنی گولهکان بهکاری دههینا، ههروه ها سندوقینکی کونم هینا و له ژیر درهخته که دامنا تا بچمه سهری، ئینجا (میکا)م له لقی دره خته که رزگار کرد.

میکا دابهزیه سهر زهوی، ههر لهسهر سهر وهستا بوو، تا ئیدستا شهو حهپهسان و سهراسیمیهم له یاده به هزی شهوهی لهسهر سهر وهستا بوو به بی شهوهی دهستهکانی به کاربهینی، ثینجا چاوی گیرا، له شتهکانی دهوروبهری خوی رادهما، وه ک شهوهی شوینه که بیشکنی، ثینجا سهرنجی خسته ناسمانی سهرهوهی. لهو کاتهدا قاچهکانی دابهزانده سهر زهوی و تاویک لهسهر شهژنو وهستا، پاشان کهوته سهر پین و به پهشوکاویهوه تهماشای دهورو بهری خوی ده کرد. بویریم کرد و پرسیم اله کویوه هاتوویت!!؟

ووتی: "له کهشتیه کی ئاسمانیه وه هاتووم، بینیم له ههساره یه کنونیک بوومه ته وه ژیانی لهسه ره، ئیدی ده لاقه یه کم کرده وه و تا ته ماشای ههساره که بکهم، دهست به جی که وتم".

ئینجا ئاماژهی به گژو کیاکانی سهر زهوی کرد، ووتی: "پیم وابوو ئیره سهرهوهیه "یاشان ئاماژهی بو ئاسمان کرد و ووتی: " ئهویش خوارهوهیه".

دیسان پهنچهکانی له ههوادا دهبزواند، ووتی : "من دلنیا بووم که ههسارهیهکم به جی هیشت بهرهو سهره و هاتم، تاکو سهرم کینشای به ههسارهکهتاندا". ئینجا ئاماژهی به مانگ کرد و ووتی :" سهرنجمدا ههسارهکهتان مانگینکی ههیه، کاتیک دهچن بو سهر مانگ، ئایا دهچن بو سهرهوه یا بو خوارهوه؟".

وتم: "بۆ سەرەوه"، لەوەى وتىشم دلنىيابووم، يەكەم مىرۆڭ كە لەسەر رووى مانگ نىشتەوە چەند ھەفتەيەك لەوەوبەر بوو.

میکا جاریّکی تر پهنجه ی لهده می نایه وه، ئینجا که ویستی پرسیاریّکی تر بکات په بخه ی لهده می ده رکرد و وتی: "کاتیّك لهسه ر رووی مانگ داده به زن، ئایا دانابه زنه خواره وه؟".

بهر لهوهی وه لام بدهمهوه جوان بیرمکردهوه، ئینجا سهرم لهقاند و وتم: "به لنی"، وتی: "کاتیک لهوی دهبن، گهر بتانهوی تهماشای زهوی بکهن ئایا تهماشای سهرهوه ناکهن؟".

نهچومه ته سهر مانگ، به لام ته ماشای هه موو ئه و به رنامه ته له فزیزنیانه م کردبو و که له باره ی یه کهم نیشتنه وه ی مرزق له سهر مانگ ئاماده کرابوون، ئینجا وتم: "به لای". وتی: "که وایه ده بی له مابه ینی زهوی و مانگدا شوینیک هه بی سهره وه ببیته خواره و و خواره و هواره و ببیته سهره وه".

لهوهی وتی بیرم کردهوه، دیتم قسهیه کی ماقوله، ئینجا وتم: "به لای وای دهبینم". که میّك بیری کردهوه و وتی: "پیّم وایه به دروستی ئهو خاله ده زانم که ئه و گورانه ی نیدا رووده دا".

له پر، میکا له ناو باخچه که وه ک کهنگهر کهوته هه لبه ز و دابه ز، له سهره تادا ورده هه لبه زی وریبایانه، ئینجا به هه موو هیزی خوّی که و ته قه له مباز.

پاشان ووتی: "پیده چی هه ساره که ی ئیوه له هه ساره که ی ئیمه بچوکتربی، هینری کیشکردنه که شی له هیزی کیشکردنی هه ساره که ی ئیمه لاواز تره".

به حهپهسانهوه تهماشام کرد، وتی: نازانی هیّنزی کیّشکردن چییه؟ هیّزیّکی نهبینراوه، ئهو هیّزه تو و ههموو شتهکانی تر بهرهو سهر زهوی کیّش دهکا، ئهگهر هیّنزی کیّشکردن نهبیّت، شتهکان دهکهون و به ئاسماندا بلاو دهبنهوه ".

دریژهی به شیکردنهوه کهی دا و ووتی: "لهسهر ههساره کهی تو دهتوانم دوو هیندهی سهر ههساره کهی خوّم باز بدهم، چونکه هیزی کیشکردن لیره له هیزی کیشکردنی شهوی لاوازتره، شهگهر تو لهگهالم بینی بو ههساره کهی من، ناتوانی یه که جاریش باز بدهی".

ههستم به جوریک له ستهم کرد، ئهو دهتوانی زور لهمن زیاتر باز بدات، تهنیا لهبهر ئهوهی له ههسارهیه کهوه هاتووه هیزی کیشکردنه کهی له هیزی کیشکردنی ههساره کهی من به هیز تره.

به لام ئهمه وای لیکردم بیر بکهمهوه، بیرم کردهوه، ئهو پیاوهی لهسهر رووی مانگ نیشتهوه، بازی بلندی وای ده دا که نهیده توانی لهسهر زهوی ئه و جوره بازدانه بکات،

ویٚرِای پوٚشاکه بوٚشاییه قورسه کهی. کهوایه بیٚگومان هیٚزی کیٚشکردنی مانگ له هیٚنی کیٚشکردنی زهوی لاوازتره، زوٚریش له هیٚزی کیٚشکردنی ههساره کهی میکا لاوازتره.

دوای ئهوهی میکا له تاقیکردنهوهی هیزی کیشکردن تهواوبوو، کهوته سهر دهست و پی و گژ و گیاکانی دهپشکنی، سهرهتا بونی کردن، ئینجا دوو تالی گژ و گیای لیکردهوه و خستیه دهمیهوه، پاشان یهکسهر خواردنی.

پیم وت: "گژ و گیا مهخز، تامی ناخزشه".

میکا ههر خرمه خرمی بوو و ئهوهی لهدهمیدابوو دهیکروّشت، تا زوّرم دلّ بوّ حالیّ ئیشا، لهسهر ههسارهیه کی زوّر دوورهوه هاتووه، بینگومان برسیه تی، بهرهو لای دره ختی سیّوه که رامکرد و سیّویّکم لهسهر زهوی هه لگرتهوه و پیّشکه شم کرد، ههستم کرد نویّنه رایسه تی هموو دانیشتوانی سهر زهوی ده کهم و ده بی نام میوانه بینگانهیه میوانداری بکهم.

ييم وت: النهم سيوه مجوّاً.

میکا تهماشای سیّوه کهی کرد وه ک نهوهی یه که مجاری بیّت سیّو بیبینی، ئینجا بوّنی کرد، پاشان پارچهیه کی بیچوکی تام کرد و وتی: "زوّر بهتامه"، ئینجا قهپالیّکی گهورهی لیّدا.

لیّم پرسی: "تامیت پی خوشه"، زور به توندی لهبهرامبهرم چهمیهوه.

زۆر پەرۆشى ئەوەبووم بزانم ھەستى ئەو كەسە چۆنە كە بىۆ يەكـەمجار تـامى سىيو. دكات.

ديسانهوه ليم پرسى :"تامى چۆنه بهلاتهوه؟" دووباره چهميهوه.

ليم پرسي: "بۆچى بەو شيوەيە دەچەميەوە؟".

ووتی: "لهو شوینهی لیّوهی هاتووم، کاتیّك یه کیّك پرسیاریّکی سهرنجراکیّش ده کات، بوّی ده چهمینهوه، پرسیاره که ههرچهند قول بیّت، چهمینهوه که زیاتر ده بیّت".

ههستم کرد پروپوچترین بیروکهیه له ژیانمدا بیستبیّتم. نهمزانی چون پرسیاریّك تا رادهی بوّ چهمینهوه گرنگه، چون پرسیار شایانی چهمینهوهیه؟".

پرسیم: "کاتیک یه کتر دهبینن چون سلاو له یه کتر ده کهن؟". وتی: "بیر له پرسیار یکی سهرنجراکیش ده کهینه وه".

وتم: "برز؟". ئەمە پرسیاربوو، زۆر بە پەلە لەبەرامبەر چەمییەو، و ووتى: "بیر له پرسیاری قول و زیرهکانه دهکهینهوه و ئینجا پرسیارهکه دهکهین و ئهویش تری بۆمان دەچەمیتهوه".

ئهم وه لأمهم پی سه رنجراکیش بوو، زور به توندی بوی چهمیمهوه، کاتیک سه رم به رز کرده وه، بینیم سه رلهنوی میکا دهستی خستوه ته وه ده می، وه کو ئه وه ی ههستیم بریندار کردبی، ئینجا دهستی له ده می ده رکرد و لینی پرسیم: "بوچی چهمیته وه؟".

وتم: "چونكه وهلاميكى زؤر زيرهكانهت دايهوه".

وتى: "بهلام وهلام ههرگيز شايانى چەمىنهوه نييه، ئيتر چهند گرنگ و زيرهكانهش بيّت، ييّويست ناكا برّى بچهمينهوه".

سهری رهزامهندیم بوّی لهقاند، دهستبهجی پهشیمان بوومهوه، ترسام میکا سهرلهقاندن به ئاماژهی چهمینهوهی وه لاّمهکهی تی بگات، به لاّم نهو دریژهی به قسه کانیدا.

ووتی: "چهمینهوه کهی تق واته چهمینهوه بق نهو کهسهی بهرامبهرت، تا نهو پیشت بکهوی، بقیه وه لامی هیچ پرسیاریک پیویستی به چهمینهوه نییه".

وتم: "ابۆچى؟".

ووتی: "چونکه وه لام گوزارشته لهو ریکایهی ده کهویته دواتهوه، به لام پرسیار ئاماژهیه بهو ریکهیهی که دی".

وشه کانی لهوپه ری داناییدا بوون، به لام ریگهم به خوم نه دا بوی بچمینمه وه.

له و ساته دا خور هه لات، که واتای سه ره تای روز یکی نوی بوو.

میکا جله کانی راکینشام و ناماژهی بهزهردهی ناسو کرد و وتی: "ناوی نهو نهستیرهیه چییه ؟".

وتم: "ئەوە خۆرە".

میکا پهنجه کانی لیّك بالاو کرده و و ده پجولاند و وتی: "به هه رحال نه مه نهستیره یه، هه موو خوره کان نه ستیره نه ستیره کانیش خورن، هه موو هه ساره یه ک مانگی نییه به ده وریدا بسوری ته وه، نه گهر ژیان له سه رئه و هه ساره یه نه بیت که ته ماشای مانگه که ی ده کات، نه وه به و هه ساره یه ناوتری خور".

قسه کانی راست بوون، منیش ویستم وه کو ئه و قسه یه کی به جی بکهم.

وتم: "بینگومان ههساره کان ههست به تهنیایی ده کهن نه گهر نهستیره یه کیان نه بی بریان هه لابی و که سیک نه بی ته ماشای بکات وه کو نهوه ی نیمه ته ماشای خوره که که خوران ده که ین کاتیک له روزیکی نویدا هه لادی".

میکا ووتی: "تز دهتوانی تهماشای بکهی"، وتم: "من؟".

وتی: "بینگومان، تو دهتوانی تهماشای ئهستیره تهنیاکان بکهی کاتیک سهر لهنوی له شهواندا دهرده کهونهوه، ههرچهندیک شهویش تاریک و نوتهک بین، ئهوه له ئاسماندا خوری زورتر دهبینین، چونکه له روزدا تهنیا خوره کهی خومان دهبینین".

ئەوە يەكەم يەكتر بىنىنمانبوو لەگەل مىكادا.

کاتیک به قولنی بیری ده کرده وه په نجه ی ده خسته ده می و ئینجا په نجه کانی ئاوه لا ده کرد و هه لنی ده سوراند ئه گهر بیویستایه بیرو که یه کی نوی شی بکاته وه.

ههر کاتیکیش پرسیاریکی جیاوازم بکردایه، به توندی ده چهمیهوه، کاتیکیش وه لامی پرسیاره کهم دهدایهوه به پهروضهوه گویی ده گرت تا پرسیاریکی تازه بکات.

تا دوای پهیوهندییه تهلهفونییه که نهمدهزانی توره و کهللهیش دهبی.

باوكم ووتى: "ئيستا چى ئەكەي؟".

له و کاتیدا میکا که و ته پژمین، یه ک له دوای یه ک هه ر ده پژمی و پیده که نی. به باوکم و ت: "هیچ ناکه م، به یارمه تیت باوکه، ده بی ئیستا بروّم".

به په له چوم بۆ چینشتخانه که، میکام کرده باوهش، ئینجا خستمه سهر زهوی، پیم وت: "چی ده کهی؟!".

میکا ههر تهماشای دهکردم و پیدهکهنی، به توندی وتم: "نابی له خوتهوه و بی ریگهپیدان دهست لهم شتانه بدهی".

لهوکاتیدا میکا به دهنگیکی زور بهرز و وهرهسکهر کهوته قاو و قیژ. تهنانه به په به توند گویی خوم گرت، پیم وابوو ههرگیز له گریان و قیژاندن کپ نابیتهوه، نهش ئهبوو ههر په نجهم له گویچکهمدا بیت تا پوره هیلین دیت، بیرم له رینگه چارهیه ککرده وه تا گریانه کهی کپ بکهمهوه.

زمانم دهرکرد و پهنجه کانیشم لهسه ر سهرم بلاوه پیکرد، به دهموچاوم هه لسوکه وتی پیکه نیناویم ده کرد، بی سود بوو.

ئينجا لهناو چيشخانه که وتمه سهما، لهسهر يهك پي دهوهستام، وه کو که لهشير دهمقوقاند، به ههموو لايه کدا بازم دهدا، بي سود بوو.

ئینجا جامیّك ئاردم برد و لهههوا بلاوم كردهوه، پیّم وابوو بوّیه تـوره بـووه چـونكه نهمهیّشتووه به ئارد یاری بكات، بهلام ههر كپ نـهبوو. بگـره زیـاتر هـاواری دهكـرد و منیش زیاتر ههستم به گهمژهیی خوّم كرد.

دواجار گهیشتمه بیرو کهیه کی زیره کانه، له پال نهو لهسهر زهوییه که دانیستم و به په خه که و ته ختو که دانی گهردنی، نینجا هیور بووه و پاشان به تهواوی کپ بوو، نینجا منیش چیتر ختو که منیش به نه دا. به لام هه له که له من بوو چونکه دیسان ده ستی کرده وه به گریان، دیسانه وه منیش که و ته وه ختو که دانی و رومه تیم ما چده کرد.

كاميّلا لهوكاتيدا ههستم كرد دهست ليّدان له پيّستى ئهو جياوازبوو له پيّستى ئيّمه.

ماڵ

گویّم له زهنگی تهلهفوّن بوو، میکاش بیستی، سهری خوّی جولاند، پهنجهشی گویّچکهیهوه جولاند، ئینجا قیژاندی: "دهنگیّکی زوّر جارسکهر له گویّچکهمدایه".

ينكهنيم و وتم: "مهترسه، ئهوه تهلهفونه".

به لأم قسه كهم زياتر توقاندى، وتى: "ئايا مهترسيدار نييه زەنگى تەلـهفون بـه گويٚچكهتدا بيٚت؟".

وتم: "ئەوە لە گوێچكەى تۆدا نىيە"، دەستبەجى ٚچوم بۆ دالانى ماللەوە، مىكاش بە پەلە لەدوامەوە خۆى كرد بە ژوورا.

باوکم لهسهر خهت بوو، وتی: "سلاو چو، ئیمه تا ئیستا له نهخوشخانهین، باشین، بهلام مناله که هیشتا دهرنهچوه، دهشی چهند کاترمیریکی دیکهی پی بیخ، تو سهلامهتی؟ یوره هیلین هات؟".

وتم: "هيّشتا نه كهيشتووه، به لأم من باشم، نيكهران مهبه".

له و ساته دا میکا چوه چیشتخانه که وه، پاشان چوه سه ر کورسییه ک و دهستی دریژکرد بر دولایی خواردنه که.

باوكم به نيگهرانييهوه وتى: "ئهوه چييه خشيهى دىٚ؟".

میکا دەرگایه کی سەرەوەی دۆلابه کهی کردەوه.

باوكم ووتى: "چو تۆ بەراستى سەلامەتى؟".

لهو كاتيدا كيسه ئارديك له دۆلابهكهوه كهوته خوارهوه.

به باوكمم وت: "من باشم".

چاودیری میکام ده کرد چون وه کو گهرده لولی به فر ئارده که که له ناو چیسخانه که په رش و بالاو کرده وه . به لام له و باره وه هیچم به باوکم نه وت، ماقول نه بوو له کاتیکی وهادا پینی بلیم میوانیکم له ئاسمانه وه هاتووه .

دواجار دۆخه که له چیشتخانه که ئارام بووه، به لام بو ماوه یه کی دریش هه م خهریکی ماچکردنی رومه تی میکا بووم، جاروبار پشوم ده دا و به نه رمی قسه م له گه ل ده کرد، پاشان ماوه ی پشودانه که م دریش کرده وه، تا به ته واوی ده ستم هه لگرت له ماچکردن و ختوکه دانی.

دەبوايه چێشتخانه که پاك بکهمهوه، بۆيه بهگوێرهى توانا ههرچى ئاردى پهرش و بلاو ههبوو ههموويم كۆكردهوه و خستمه ناو حهوزه کهوه. ئينجا له پاڵ ميكا دانيشتم و پێم وت: "لهسهر ههساره کهى ئێمه نابى خۆراك به فيرو بدرى".

ههولمدا به گویرهی توانا نهرم و میهرهبان بم، نهوه کو دیسانه وه دهست بکاته وه به گریان. به لام ههر پهست و هه لاچو بوو. به توره پیهوه ووتی: "به لام من خهون ده بینم، له خهونیشدا هه موو کاریک ره وایه".

زور تهنگاو دهبوم بهوهی ههموو ئه و شتانهی روو دهدهن تهنها خهونن، پیم وت: "ناکری لهگهل تودا خهون ببینم، چونکه من بیدارم، ههروهك نهوهی لیره ده ژیم".

تائیستاش به وردی وه لامه کهی ئهوم له بیره که وتی: "به لام من لیره ناژیم، کهوایه ده بی خهون ببینم".

زور له و قسهیه سهرم سورما، به لام زور زیاتر سهرسام بووم کاتین ووتی: "دهبی پهله بکهم بو گهرانه وه بو سهر ههساره کهم به رله وهی بیدار به هوه، نه گهر نا تا ههتا ریگای گهرانه وه وون ده کهم".

خەرىكبوو لە قسەكانى تەواو دەبوو لە پر دەنگى زنگى دەرگا ھات، دىسان مىكا سەرى خۆى جولاند و پەنجەكانى لە گويچكەيەوە دەجولاند، قىراندى: "ئەو تەلەڧۆنـە"، وتم: "ئەوە يورە ھىلىنە".

نهمدهزانی چی بکهم، مهحال بوو پیشوازی له پوره هیّلین بکهم و پیّی بلیّم میوانیّکم له گهله له ئاسمانی دهرهوه هاتووه، تاکه چارهسهر ئهوهبوو میکا بشارمهوه.

ئەوكات شوپنى زۆرم پى دەزانى تامىكاى لى بىشارمەوە، بەلام گرفتەكە ئەوەبوو مىكا ئەوەندە ئارام و لەسەرخى نەبوو بتوانى لە شوپنىنىك دايى بىنى و نەجولى. بەلكو

منالنیکی بچکوله بوو، ههر شتیک وهرهسی بکردایه ده یکرد به قیژه و گریان. هههروهها نهمده توانی بلیم میکا هاورییه کی خوّمه و هاتووه بو سهردانیم، چونکه وه کو پیم وتی کامیلا له من و تو نهده چو.

جاریّکی تر زهنگی دهرگا لیّدرایهوه، دهبوو به پهله دهست بهکاریم. دواجار به میکام وت: "وهره به یاری چاوشارکیّ (خوّشاردنهوه) بکهین".

دياربوو له مهبهستم تێگهيشت.

پیم وایه ئهگهر ژیان لهسهر ههسارهیه کی تر ههبی، بینگومان دهبی شوینینك ههبی بو خوشاردنه وه، کهوایه دهبی کهسینکیش بیری له یاری چاوشارکی کردبیته وه.

ئەوكات پينم وابوو يەكەم شت كە خەلكى سەر ھەر ھەسارەيەك فيدى دەبىن يارى چاوشاركييە. دەستى مىكام گىرت بىردم بىق نهىق مى سىەرەوە، لەگەلىم ھات و بەسەرسامىيەوە تەماشاى شتەكانى دەوروبەرى خىزى دەكىرد، پىيىم وت: "ليىرە خىقت بشارەوە، ھىچ دەنگت ليوە نەيات".

بۆ سێیهمین جار زەنگی دەرگا ھاتەوە، بەپەلە دابەزیمه خوارەوه و دەرگام كردەوه، پوره ھێلین سەراسیمه و ترساو دیاربوو، وەكو ئەوەی ئێستا لەسەر مانگەوە كەوتبم. بۆ ساتێك وامزانی میكا له یشتمهوه لەدالانهكه وەستاوه.

پورم ووتی: "زور داوای لیبوردن ئهکهم چو، دهبوو چهند کاتژمیر بوایه لیره بم، بهالام ئوتوموبیلهکهم پهکی کهوت، بوچی یهکسهر دهرگات نهکردهوه؟ چو تو باشی؟.. ئهم ههرایه چییه؟".

توره نهبوو، به لام سی پرسیاری لیکردم، بزیه منیش سی جار بزی چهمیمهوه. وتی: "بزچی به و شیوه یه ده چهمیه وه؟".

دیسان به پهله چهمیمهوه و وتم: "لهم مالله دا ههر کهسینک پرسیاریکی سه رنج اکیش بکات، بوی ده چهمینه وه".

پوره هیّلین بوّم چهمیهوه و چووه چیّشتخانه کهوه، که شهو ههرا و زهنایه ی بینی، یرسیاریّکی دیکهی کرد و ووتی:"چو چیت کردووه!؟".

ئارده کهم به بیر هاتهوه، نهمدهزانی بلیّم چی، پاشان بیرم کردهوه ئیّمه له بونه ی خوّشدا ههمیشه به ئارد پیتزا دروست ده کهین، لهدایکبوونی برایه کی بچوکیش بیّگومان بوّنه یه کی خوّشه.

وتم: "دهمهوي پيتزا بخوم".

كردميه باوهش و ووتى: "چو بير بكهوه، خوشكت ئهبيّ يا برا؟".

به متمانهوه ووتم: "برایه کی بچوك".

پورم منی برد بۆ گەرماو، به فلچه جلهکانمی پاك کردهوه، پهيمانی پيدام بۆ نانی بـهيانی پيتزام بۆ دروست بكات، ههستم کرد میكا لهم خواردنه به تامه رۆلنی سهره کی دهبی.

هیچم نهخوارد، به لام ترسام له چیشتخانه که مینمهوه، پورم سهرکهوت بو ژووره کهی من، پیم نهوت هیچم نهخواردووه. پورم له ژووری دانیشتن دانیشت، به پهیژه کهدا سهرکهوتم و وتم: "کهمیک به میکانوکانم یاری ده کهم".

بینیم میکا ههر بیری له چاوشارکی نهکردو تهوه ههر لهسهر پیخهفه کهم دانیشتوه و تهماشای کتیبینکی وینهدار ده کات لهباره ی دیناسوره کانه و و ردبینیکی بهدهسته وه گرتووه. که چومه ژووره وه سهری بهرز نهکرده وه ، به لنکو لینی پرسیم: "لهسهر شهم ههساره یه نهم جوره ناژه له زور ههن؟".

وتم: "وس"، ئينجا له پاٽي دانيشتم و وتم: "ئهم ديناسۆرانه ئاژهٽي زور زهبهلاحن، بهر له مليونان سال لهسهر زهوي ژياون، بهلام ئيستا ههموويان مردوون و لهناوچون".

چاوى ميكا لهسهرساميدا زوق بۆوه و ووتى: "بهبى ئەوۋى يەرە بسينن؟".

سەرم لەقاند، ئينجا ووتى: "بەبى ئەوەى بواريان بۆ برەخسى و پەرەبسىنن و ببن بـــه _ ۆۋ؟".

له و کاته دا هه ندی زانیاریم له باره ی میز ووی زه وییه وه هه بوو، به لام نه و پرسیاره زور سه یر و نامو بوو، نه مزانی چی و ه لام بده مه وه.

ووتم: "ئەوكات مرۆۋ نەبوو".

ووتى: "كهوايه ئيوه له كويوه هاتوون؟".

بیرمچو بۆ ئەو پرسیارەیان بچەمیموه، بۆیه میکا چاوەرانی هیچ وەلامیکی لی نهکردم بەلکو ئاماژهی به وشهکانی ناو پهرتووکهکه کرد و ووتی: "ئهم ههموو وینه بچوکانه چین؟ زور وردن، به رادهیهك که تهماشایان دهکهم چاوم ماندوو دهبی".

له بیرم بـوو کـه پـوره هـێلین لـه ژووری دانیـشتن دانیـشتووه، وا دهزانـی مـن بـه میکانوٚکانم یاری دهکهم.

پيم وت: "وس، ئهوانه ووشهن".

ووتى: "بهلام سوديان چييه؟، بۆچى بهكاريان دەھيننن؟".

ئەستەمە پىت بۆ كەسىك شى بكەپتەرە كە خويندەوارى نەبى.

وتم: ئەمانە بىست و ھەشت پىتى جياوازن.

قسه کهی پی بریم و ووتی: "ههموویان له یه کتر جیاواز نین، ههندی کیان لیک ده چن، مهبهستت ئهوه یه جوریکن له وینه، وا نییه ؟".

وتم: "ئیمه پییان ده لیین پیت، پیکهوه کویان ده کهینهوه و وشهیان لی دروست ده کهین، ئینجا ته ماشای ده کهین و به مه ش ده لین خویندنه وه".

میکا به حهپهساویهوه تهماشای کردم، من دریزهم پیدا و وتم: "وشه کانی ناو ئهم کتیبه ههموویان له بارهی دیناسورهوهن".

میکا کتیبه کهی بهرز کرده و هده موچاوی نزیکی کرده و ه نزیکه وه ته ماشای پیته کان بکات، ئینجا له ژیر وردبینه که وه ته ماشای کرد، پاشان کتیبه کهی فریدایه ناو ژووره که و ووتی: "بی سوده، له هیچ تی ناگه م".

ليّم پرسي: "حهز دهكهي بوّت بخويّنمهوه؟".

کتیبه کهم هیناو چیروکی دیناسوره کانم لهسهره تاوه بو خوینده وه و به په نجه ی دوشاوم و شه به وشه دیاریم ده کرد.

ووتم: "دیناسۆرهکان گهورهترین ئاژه لن که لهسهر زهوی ژیابن، به لام مروّق هیپیانی نهبینیوه، چونکه دوایین دیناسوّر ٦٥ ملیوّن سال لهمهوبهر مردووه، ماوهیه کی زوّر بهر لهوهی مروّق لهسهر زهوی پهیدا ببیّت".

"زانایان شیّوهی دیناسیّرهکانیان دیاریکردووه، دیناسیّرهکان له ریّی هیّلکهوه گهشهیان کردووه، چونکه زانایان ئیّسك و ددان و پاشماوه و هیّلکهی دیناسیّرهکانیان لهناو به بهردهکان دوّزیوه تهوه، دوای ئهوهی دیناسوّرهکان لهناوچون، مهمکدارهکان بوون به گرنگترین جوّرهکانی بوونهوه ر".

میکا قسه کهی پی بریم و وتی: "مهمکداره کان چین؟".

وتم: "ئهو ئاژه لانهن که بینچوه کانیان به زیندووی لهدایك دهبن نهك له رینی هیلکهوه، وه کی شیله و مانگا و فیل و نههه نگ".

دووباره قسمي پي بريمهوه و وتي: "بهلام ههموو بينچوهكان به زيندوويي لهدايك دهبن".

خـهریکبووم جیاوازییه کی دیکه ی بــق روون بکهمهوه: "مهمکـداره کان بههقی شیره کانیانه وه بیّچوه کانیان به خیّو ده کهن، به لاّم گویّم لیّبوو پوره هیّلین دهیوت: "چو نان دهخوّی؟".

به پهله ووتم: "نا... سوپاس". گهرچی بهراستیم نهبوو، پاشان گوییم لیبوو دهنگی ییی به یهیژهکانا سهردهکهوی، هاوارم کرد: "واهاتم".

بهرهو پهیژه که رامکرد و خوّم کینشا به پورمدا، پینی وتم: "چیت بهسهر هاتووه چو؟".

وتم: "هیچ... دهچم له باخچه که یاری ده کهم".

ئهگهر پورم سهری بکینشایه ته ژوورهوه، رووبهرووی گهوره ترین شوّك دهبوو له ههموو ژیانیدا، به لاّم بو باشبوو گهرایهوه و لهدوای منهوه هاتهوه نهوّمی خوارهوه.

بیرم له ریّگهیهك دهكردهوه میكا له مال بهینمه دهرهوه، له ریّگابووم بچم بوّ باخچه، گسكیّكی كارهباییم له ژووری دانیشتن بینی، له پورم پرسی: "گسك دهدهی؟". ووتی: "بهلیّن. ئارد له ههموو شویّنیّك بلاوبوّتهوه".

ووتم: "ببوره پوره لهوهی بیزارم کردی، باشتر وایه چیتر بینزارت نه که م چونکه تق خهریکی کاری".

سەرى لەقاند و گسكەكەي ھەلكرد.

به پهله گهرِامهوه بۆ ژوورهکهم، بینیم میکا له شویّنی خوّی وهکو پهیکهر چهقیوه و به دهستی گویچکهی خوّی توند گرتووه.

ووتم: "ئەوە گسكى كارەباييە، ئيمە بۆ پاككردنەوەى زەوى بەكارى دەھينىن، دەى با برۆين بۆ دەرەوه".

دەستىم گرت و بە پەيۋەكەيا چوينە خوارەوه.

ههستیکی جوان بوو که دهستیکی بچوك و ناسك دهستی گرتبووم. کاتیك گهیشتینه ههیوانهکه، پورم خهریکی پاککردنهوهی چیشخانهکه بوو، له بهختی منیش پشتی له ئیمه بوو، نهیبینین.

میکا به پهله تهماشایه کی کرد و دیاربوو نهیده ویست بیناسی، ئینجا بـوّلای دهرگاکه چوین.

گهیشتینه باخچهکه، دیسانهوه میکا وهکو کهنگهر له خوشیدا کهوته بازبازین، ههر هاواری دهکرد، وهکو ئهوهی سهدان سال بیت خهوتبیت و ئیستا بهخهبهر هاتبی.

به لأم من تهنیا سهرقالی یه ك شت بووم، ئیمه نهمانده توانی هه را به باخچه كه مینینه وه، خانووه كهمان ده رگای زوری هه بوو به سه ر باخچه كه دا ده یروانی، به لام بیرم له پلانیک ده كرده وه.

دەريا

بهرهو درهختی تری کیویه که کوتایی باخچه که رامکرد، به و ریرهوه دهستی پیده کرد که به دهریا کوتایی دهات ، تهماشای دواوه ی خوم کرد ، بینیم میکا به لهنگه لهنگ به دوامدا دیت، لهههوادا باز دهدات و سهرمهقولان لی دهدا ، به ههر حالا بهدوامدا دهات.

میکا لهسهر نوکی پینی وهستا، یهکیک له درهختی تری کانی بون کرد، وردبینیکیشی پی بوو، بو لای دهموچاوی نزیکی دهکردهوه، ثینجا پیدهکهنی و کاتیک دهیبینی قهبارهی تری سوره که گهوره دهکاتهوه شاگهشکه دهبوو. وهختیک له پشت درهختهکانهوه خودمان وون کرد پیم ووت: "هیچ دهبیستی ؟". وهستاو ساتیک گویی هه لخست، ثینجا ووتی: "دهنگی خوره خوری ئاوه".

به شادمانیهوه وتم: "ئهوه دهنگی دهریایه".

دابهرزینه ریّرهوه که، تا گهیشتینه سهر بهردیّکی لوس لهسهر ئاسـوّگه که. کهمیّك بهرزتر بوو لهو کهنداوهی که بهلهمه کهمان لیّی بهستبووه وه. ئه وه دوورترین شـویّن بـوو که ریّگهم پی درابوو به تهنها بچمه ئه و شویّنه. لهسهر گا بهرده لووسه که دانیستم که دایکم ناوی لی نابوو کورسیه بهردینه که. میکاش له پالّم دانیشت. خوّر له ئاسمان بـهرز دوبوو، تیشکه کانیشی لهسهر رووی ئاوه که ده بریسکایه وه. میکا بـه دهست چاوه کانی هه لاگلوفی. وه کو ئه وه ی بـه و خوّره پرشـنگداره رانه هاتبیّ. لـه پـر ووردبینه کـهی بـه ئاراسته ی خوّره که بهرز کرده وه تا له نزیکه وه بیپـشکنیّ. بـه لاّم لـه سـاتیّکی گونجـاودا رزگارم کرد.

پیّم ووت: "وریابه، نه کهی ههرگیز شتی وا بکهی". له پر دهستی کردهوه به گریه و هاوار، ته نانه ت ترسام پووره هیّلین گویّی لیّبیّ، به لاّم فیّر بووبووم چوّن رووبهرووی شهم دوّخه بیمهوه. به په نچه گهردنیم ختوّکه دا و پیّم ووت: "بهسه .... بهسه" یه کسهر کپ بوو. ئیّستاش له بیرمه، من و باوکم، جاریّکیان به به کارهیّنانی ووربینیّکی کوّن ئاگرمان کردهوه، بو میکام شیکردهوه ووربین تیشکی خوّر له یه ک خالدا کو ده کاتهوه، ده توانریّت به هوّیهوه پارچه کاغهزیّک ئاگر بدریّ. میکا ههر به ده نگیّکی نزم ده گریا، پیّم وابی ده یویست به رده وامیم له ختوکه دانی.

ووتی:" له بارهی دهریاوه قسهم بۆ بکه ، ئایا ئاژه لیان تیدایه".؟ ووتم :" ئاژه لی زوری تیدا ههیه".

ووتى :" ئايا ديناسۆرى تيدايه؟" .

به نه خير سهرم لهقاند، ئينجا له بارهى دهرياوه قسهم بو كرد.

حهزم له لیکولینهوهی میژووی سرووشتی بوو، چهند کتیبیکم ههبوو له بارهی دیناسوّرهکانهوه. لهو کتیبانهوه ههندی زانیاریم له بارهی مینژووی ژیان لهسهر زهوی فیربوو بووم. لهم بارهوه لهگهل باوکیشم زوّر قسهمان دهکرد. ئیستا کاتی ئهوهیه، ئهو شتانهی دهیانزانم میکا فیر بکهم.

ووتم: " ژیان لهسهر ئهم ههسارهیه له دهریاوه دهستی پی کرد". ووتم: " تهنانهت مروّفیش"؟.

بۆ ئەم پرسیارەی زیاتر چەمیمەوە و ووتم: "خەلکی لەسەر ئەم زەویـه پییان وایـه ژیان لەسەر ئەم ھەسارەیە سی ھەزار ملیون سالله دەستی پی کردووه. ئەمـهش مانای ئەوەیە ھەموو رووەك و ئاژەللەكان لەسەر ئەم ھەسارەیە بـه شـیوەیكك لـه شـیوەكان بـه یەكترەوە بەستراون ".

میکا ووتی :" له بارهی دیناسۆرهکانهوه قسهم بۆ بکه، چیرۆکی ئهوان چی یه؟". ووتم چیرۆکیٚکی دوور و دریّـژه، بـۆم کـورت کـردهوهو ووتم :" یهکـهم بوونـهوهره زیندووهکان له دهریادا ژیاون، زیندهوهری زوّر بچوك بوون، به چاو نهدهبینران. بوّ ملیوّنان

سالا ئهو زینده وه رانه تاکه زینده و هربوون. ئینجا دهستیان کرد به گۆران و گهشه سهندن. گۆران و گهشه کردنه کهشیان زور وورد بوو. به لام به تیپه بر بوونی کات جیاوازیه کان ده رکه وتن، ههزار ملیون سالا، واته ههزار ههزار ههزار سالا، ماوه یه کی زور دریش ، به بو روودانی جیاوازی گهوره".

یه کهم ئاژه لا دوای ئهو پهرهسه ندنه چرای دهریا و کرمه پانه کان بوون، که جهستهیان زور نهرم بوو، قهبارهیان وای لی هات ده توانرا به دهستی بگیردرین.

"دوای ملیزنان سال له دهریاوه ئاژه نی تویکلدار دهرکهوتن، جهستهیان به تویکلیکی رهق داپر شرابوو، وه ک روّبیان و قرژانی دهریا. دنیا بووم میکا له ژیانیدا یه ک روّبیان و یه قرژانیشی نه بینیبووه. به نام دریژه م به حیکایه ته که دا. ووتم دوای نزیکه ی سه ملیوّن سانی تر، زهریاکان پر بوون له پوّله ماسی، دواتر ههندیکیان گوران و بوون به و ئاژه نانه ی له ئاو و وشکانیش ده ژیان. خوّم ده مزانی دهسته واژه ی زوّر قورس به کا ده هیننم، به نام تازه فیری ئه و شتانه بووبووم، بوّیه حه زم ده کرد دووباره ی بکه مه وه تا راهینانیان له سه ربکه مه وه .

میکا ووتی: " ئهو ئاژه لانهی له ئاو و ووشکانی ده ژین ، ئیستا ههن؟" .

ئەو كات تەنھا بۆق وكىسەلىم دەزانىي. بەلام پىيىم ووت :" زۆرىك لەو ئاۋەلانەي لەسەردەمە زۆر زووەكان ھەبوون ئىستاش لەسەر زەوى ھەن" .

ميكا به سوربوونهوه ووتى : " جگه له ديناسورهكان نهبيت ".

ووتم : " دیناسوره کان دوای ئهوه دهرکهوتن: لهسهرده مانیکی دواتر، پاشان ههموویان قریان تیکهوت و هیچ جوّریکیان نهماوهن " .

ووتى :" ئينجا دواي چي روويدا ؟" .

ووتم:" گیانهوهره ئاوی و وشکاییهکان دهریایان جیّهیّشت، له میّرگهکان ژیانیان دهستپیّکرد و لهسهر رووی زهوی بلاوهبوونهوه. دوای تیّپهربوونی ملیوّنان سالّی تر، ههندی له گیانهوهره ووشکایی و ئاوییهکان گهشهیان کردوو بوون به گیانهوهری خشوّك. دیناسورهکان جوّریّکن له خشوکهکان. گهرچی دیناسورهکان لهسهر زهوی

نهماون، بهلام جوری دیکه ی خشوکه کان ههرماون. ههندیکیان تاراده یه له دیناسوره کان ده چن". میکا به م بره زانیاریه وازی نههینا، ووتی :" تو له چ جوره ئاژه لیّکه وه گهشه ت کردووه ؟".

ووتم : " من له مهمكدارهكان، وهكو ههموو مروّقهكاني ديكه ".

ئینجا ووتم: "مهمکداره کان له خشو که کانه وه گهشه یان کردووه. له سه ره تادا جوره قه باره بچوکه کان ده رکه و تن که چاویان زور گهوره و زوریش زیره ک بوون. جه سته شیان به موو داپوشرابوو. ئیستا سه دان جوریان هه یه. وه ک شهمشه مه کویره و ئه سپ و گورگ و ئه سپی ناوی. نهم ناژه لانه هه موویان هیلکه ناکه ن به لکو بینچویان ده بی گهرچی پیشتر لهم باره وه له گه ل میکا قسه م کردبوو، به لام هه رحه په ساو و سه راسیه بوو".

ووتی :" ئهو شیردهرانه یهك هیّلکهش ناکهن، لای کهم دوو هیّلکه، پییّش ئهوهی بیّچووهکانیان گیانی بیّته بهر".؟

جاریّکی تر پیّکهنیم. میکا له بارهی ژیانی ئهم سهر زهوییهوه زوّر بیّ ناگا بوو. به به لام پرسیاره کهی تا راده یه به به به به بوو. میّینه ی مهمکداره کان هیّلکه به به به هم ده هیّنن. به لام زوّر بچوکه، بوّیه پیّیان ده ووتریّت هیّلکوّکه. تویّکلّی ئه و هیّلکوّکانه ش ئه ستور نییه، له و هیّلکوّکه یه دایک کوّرپه له درووست ده بیّت. هه ر له سکی دایکی گهشه ده کات. ئینجا ئاماده ده بیّت بو هاتنه ده روه و بوّ نه م جیهانه.

ئهم بهشهم به دریّژی بو میکا شی نهکردهوه، چونکه خوّم به ووردی تیّنهدهگهیشتم. میکا ههر له پالم بوو، چاوی بریبووه دهریاکه که ههموو بونهوهریّکی لیّوه دهردهچو. پاشان ووتی :" بهراستی هیّلکه موعجیزهیه".

قسه کانی پر بوون له دانایی، به لام نهیننی ئهوهم نه ده زانی بۆچی ئهوهنده گرنگی به هیلکه و دیناسوره کان ده دات.

له بارهی دهریاوه بو میکا دوام، چون له دهریاوه ژیان دهستی پیکردوه، بهردهوامیش بووم له ختوکهدانی گهردنی. دیار بوو چیژی لهو ختوکهدانه وهردهگرت. چونکه ههر که

وهستام دهستبهجی لهسهر بهرده که بازی دا و بهرهو ئاوه که رایکرد. منیش ریّگهی ئهوهم پی نهدرابوو بچم بو ئهوی به ده نهروم میکا بتوانیت لهوی مهله بکات. نهم ده توانی رووبهرووی خنکانی بکهمهوه. بویه لهسهر کورسیه بهردینه که بازم داو کهوتمه دوای.

من دهچوم بۆ دهرياكه، بيرم هاتهوه ميكا خوره خورى ئاوى دهزانى، كه وايه دهزانى دەزانى، وريا جىيه.

ليّم پرسى:" لەسەر ھەسارەكەي ئيّوه ئاو ھەيە؟".

میکا به توندی چهمیهوه ئینجا دهستی خسته ئاوه کهوه. چنگیک گیای دهریایی دهرکرد و له ههوا بایدا. ئاویکی سارد به سهرماندا پرژه بوو.

ووتی:" ئهگهر لهسهر یهکیّك له ههساره كان ژیانی بهبیّ ئاو ههبیّ، ئهوه بیّ گومان ئهو ژیانه جیاوازه له ژیانی سهر ههساره كهی من و ههساره كهی توّ". لهوكاتیدا ههستم كرد دهبیّ ئهو ههله بقوّزمهوه كه چاوم به بوونهوهری ههساره یهكی تـر كـهوتووه و چـیم دهوی لیّی بپرسم.

میکا بواری نه دام بیر لهم شته بکه مهوه. دهستی کرد به قیژه و و بۆره بۆر. دیسان که و تمه ختوکه دانی گهردنی. پیم ووت: "بهسه ... بهسه". یه کسه رکپ بوو.

بواره کهم قرسته وه و بو میکام شی کرده وه که قولاپ بوچی به کاردیّت. به رله وه ی له شیکردنه وه که ته ته واو بم، نه و قولابه که ی فریدایه ناو ناوه که وه. زوّر جار له گه لا باوکم بو راوه ماسی چو بووم، زوّر جار ماسیه کان خوّراکی قولابه که ی منیان ده خوارد، که چی نه مده توانی راویان بکه م، ته نها جاریّك نه بیّت. بویه هه ستم به سته م کرد کاتیّك میکا له یه که مه هه ولّدا راوی کرد. بینم داوی قولابه که به توندی له ناوه که دا ده جولیّ. به چرپه ووتم: " ماسی خواردنه که ده خوا خیّرا داوه که راکیّشه ". دوای ساتیّك بینیم ماسی ماگریل (**) له ناو به له مه که له ته فرکی یه توکه میکاش هاوکات ده گریا و پیّده که نی. وه که و ماگریل (**)

ماسی ماگریل: زوریک له ماسییه گرانبهها و بهنرخه کان پنیان ده و تری ماسی ماگریل. ئه مماسییه به و مینان و رهنگی ههیه در پزتیبه که یه و ۲۵ - ۲۵ سم و کیشیشی مرد کیم (و.ك).

ئهوهی پیشتر ماسی زیندووی نهبینبی. نهی دهویرا نزیکی بکهویتهوه. فیرم کرد چون ماسیه که بگری و له قولابه کهی بکاتهوه و مرداری بکاتهوه. ئینجا ماسیه کهمان کرده سهتلی ماسیه کهوه.

ووتم : "داوا له پوره هيٚلين ده کهم بوٚمان لي بنيّ. تا له گهل پيتزادا بيخوٚين". ميکا ووتي: " پيتزا چيپه؟".

ووتم :" جۆرنىكە لە كولىنرە. پورە ھىنلىن بەم بۆنە خۆشەوە بۆمان ئامادە دەكات". يەيمانم يىندا دوو سى دانەي بۆ ھەلگرم.

ویستم بزانم میکا پیشتر راوی کردووه. یاخود ماسی ماگریل یه کهم به ختیه تی ده یگریت. و و تم :" له ده ریاکانی هه ساره کهی تق ماسی زور هه یه"؟.

میکا سهری نهری لهقاند، دیابوو دهیویست بگری، به ئارامیهوه ووتم" بیگومان جوّری دیکهی ئاژه لا ههیه، ئایا راویان ده کهن؟" جاریّکی دیکه سهری نهخیّری لهقاند. ووتی: "له دهریای ههساره کهی من ئاژه لا و رووه کی زوّر لیّ ههبوو، به لاّم ئاوه کانی پیس بوون و ههموو ئهو بوونه وهرانه مردن که تیایاندا ده ژیان".

ههوالیّکی زور به نازارو ترسیّنه ربوو. خهریك بوو منیش برم، بو نهوه ههسته کهم بشارمه وه پیّشنیارم کرد دهست بکهینه وه به سهول لیّدان. له ریّگای گهرانه وهمان، دوّلکهی ماسیه کهم ههلگرت، که ماسیه کی ماگریلی تیّدا بوو. میکاش ووردبینه کهی دوّلکهی ماسیه که دور که لهسه رکورسیه بهردینه کهی دانابوو. ههموو شتیّکی ده پشکنی. ههولیّ ده دا نهو میّشه سهوزانه بپشکنی که به چوار ده وری گژوگیا و گوله کاندا ده خولانه وه. به لاّم همرگیز بیّده نگ نه ده بوو. وه کو نهوهی نهیه وی کهس مشه خوّری به سهردا بکات. میکا بانگی کرد: "له پیت بچوکتره، نایا سهیر نییه بونه وه ریّك به و بیچوکیه وه، به م راده یه زیندوو بیّت "؟.

وهلامی پرسیاره کهیم نهدایهوه، بهلام بزی چهمیمهوه. چونکه قسه کهیم پی راست بوو. دوای کهمیّك کیسه لیّکی بینی به سهر بهردیّک دا تیّپهر ده بوو. کشایه دواوهو ووتی: "نهمه چییه؟".

ووتم :" ئەمە كىسەللە، جۆرىكە لە خشۆكەكان". ووتى:" وەك دەيناسورەكان؟".

ووتم :" به لنی خشو کی زور له مه ش گهوره تر هه یه ، وه ک تیمساح ، پیسته که شی وه کو پیستی دیناسوره کانه ، به لام لهرووی قه باره له دیناسور بچوکتره . هه مموویان پلهی گهرمی له شیان چه سیو نییه ، واته ناتوانن پلهی گهرمی جه سته یان راگرن . جه سته یان به گویره ی پلهی گهرمای که ش و هه وای ده وروبه ر ده گوریت . بویه ده بینی خوی داوه ته به خور تا گهرم بیته وه و ووزه به ده ست بینیت و بجولیت "، میکا له سه رسامیدا چاوه کانی زمق بوو .

پیکهنیم و روتم: "نهخیر، نهگهیشتونهته ئهم رادهیهی گهشه، تهنها مروّق دهتوانی قسه بکات". لهو ساته دا پشیلهیه کمان بینی له سهر راره وه که به رهو رومان ده هات، چهمیمه وه تا هه لی بگرم، مووه کهی زور نه رم بوو، پشیله که شده پیاواند و پاشان نوزایه وه.

ميكا ووتى :" لهو ووشهيه تي ناگهم كه دهيلي ".

ووتى: " ئەم خشۆكانە دەتوانن قسە بكەن "؟.

ووتم :''چونکه پشیله قسه نازانیّ'' .

ووتى :" بهلام گويم لى بوو دەپوت مياو ...مياو... ئينجا ئەم دەنگەى ليدوه هات". هەولى دەدا وەكو يشيله بنوزيتەوە .

پاشان ووتی:" ئایا ئهمه قسه نی یه؟ ئهگهر قسه ناکات، کهوایه بیر ناکاتهوه". وهلامی ئهم پرسیارهم نهدهزانی، دهمزانی ئاژه لهکانی دیکه، وهکو مانگاو پشیله وهکو ئیمه بیر ناکهنهوه. ده شزانی ههندیّك ئاژه ل ده توانن ههندی راهیّنان فیربین، به لام د لنیا بووم پشیله نازانی لهساره یه که ده دوری خوری که که که ماسانه فراوانه دا به دهوری خوری کدا ده خولیّتهوه.

ميكا ووتى :" ئايا پشيله له خشۆكهكانه؟".

وتم:" نهخیر ... پشیله له خشوکهکان نییه، له ئاژه له ووشکایی و ئاویه کانیش نییه، به لکو له شیرده ره کانه".

ووتى: "كهوايه هيلكه ناكات".

ووردبینه کهی بۆ رووی پشیله که بهرزکرده وه تا لوتی پشکنی.

ووتى: "دياره له بۆنكردنى شتەكان زۆر بەتوانايه".

له و کاته دا پشیله که دوور که وته و و و و مینه ش له مال نزیک بوینه وه. بیرم کرده وه میکا چون له پوره هینلین بشارمه وه. دواجار وتم:" حه ز ده که ی لای کولانه که چاوه ریم بکه ی و به ووردبینه که تاژه له بچو که کان بپشکنی؟ هه ر کاتیکیش رینگه سهلامه ت بوو دینم بو بینینت". چومه ژووره و سه تلی ماسیه که م پی بوو، بینیم پورم له به رامبه رم وهستاوه. نه مده زانی له باره ی نه و ماسیه ماگریله وه چی بلینم. دیاربو و پورم له له ماسیه که توقی چو، وه کو نه وه ی درنده یه کی ترسناك بینت.

ووتي :اا ئەوە چىت پىي يە ؟اا .

به شانازیهوه ووتم: "ئهمه ماسی ماگریله، ماسیش ئاژهنیکه له ئاودا نهبیّت ناژی، ئهم ئاژهنه بریره داره، واته لهو ئاژهنانهی بریرهی پشتیان ههیه. ماسی وه کو ئیمه سی نییه تا همناسهی پی بدات. بهنگو به هوی ریشوهکانی لاملیهوه له ئاودا ئوکسجین بهدهست دههیّنیی له گهان ئهوه شدا ئیمه پیی ده گهینهوه، چونکه ئیمهش له خشوکهکانهوه گهشهمان کردووه. خشوکهکانیش له ئاژهنه و شاکیی و ئاویهکانهوه کهشهیان کردووه . ئاژهنه و شکایی و ئاویهکانیش له ئاژهنه و شههیان کردووه که له ئاودا همن". پورم پیکهنی و دهستی به سهرمدا هیّناو ووتی:" دهزانم تو ههر به زگماك زانای سروشتی، بهنام دهکری پیم بلیّی ئهم ماسیهت له کوی هیّناوه"؟، وهنامم بو شهم پرسیاره ئاماده نه کردبوو، بویه همموو نهو زانیاریانهی پیشوترم بو رافه کرد". دوای کهمیک بیرکردنهوه، ووتم :" کهسیّک راوی کرد". ئهم وهنامهش راست و وورد بوو، سهیر ئهوه بوو پورم هیچ پرسیاری دیکهی نه کرد. بهنگو دولکه کهی برد و له چیشتخانه که داینا. لهو کاته دا ههستم کرد به پاککردنی ماسیه که شهرکیم قورستر کردووه. دوای شهره ی چیشتخانه که ی پیشتخانه کهی پیشتخانه که داین نانخواردندا باوکم دوو جار پهیوه ندی کرد. دوای شهره ی چیشتخانه کهی باکرده وه دایکیشت باشه و سانوی بوت ههیه. همر له کاتی نانهواردندا باوکم دوو به همر له کاتی نانهواردندا باوکم دو به ده در له کاتی نانهواردندا باوکم دو به داره که داره که کسی کرد.

نانخوارندا دوو جار چوم بۆ گەرماو، ھەر جارىكىش نىو كولىرەم دەبرد و لە ناو پۆتىنەكەم دەمشاردەوە كە لە دالانەكەدا بوو. دواى نان خواردن، پورم ووتى :" ئىستا چى دەكەى؟ حەز دەكەى بچى بۆ كەنارى دەرياكە؟".

به پهله ووتم: "نهخير، كارم زوره".

ووتى:" كەوايە كەمێك لە باخچەكە دادەنىشم، ئىنجا ھەندىك خواردن لى دەنێم تا كاتێك دايكت بە مناللەوە لە نەخۆشخانە گەرايەوە ئىشەكانى كەم بوبێتەوە".

پورم ههستا قاپ و کهوچکه کانی شوشت، من یه کسهر چوم بو کولانه که تا میکا ببینم، به لام لهوی نهبوو.

هێلکه

بـۆ سـۆراخى ميكا بەچـواردەورى ماللەكـەدا رامكـرد، بينـيم لـەلاى گۆرەپـانى مريشكەكان دانيشتوه و هێلكەيەكى بەدەستەوەيە.

بانگی کردم: "سهیرکه، مریشکهکان هیلکهیان کردووه"، وه کو شهوهی شهو شته شتیکی سهروئاسا و سهرنجراکیش بیت.

له و کاته دا ئیمه هه ندی مریشکمان به خیر ده کرد هه ربو جوانی و خوشی، به لام هیلکه شیان بو ده کردین.

به ورياييهوه وتم: "ئاگادار به".

به ویقارهوه سهری راوهشاند و وتی: "مهترسه، ئاگادارم، دهشی لهم هیلکهیهوه ئاژه لیکی بچوك دهربچی".

وتم: "پینی ئەلین جوجەله، واته بالندهیه کی بچوك، بالنده کان ملیزنان سال لهمهوبهر له خشوکه کانهوه گهشهیان کردووه، ههروه کهشه کردنی مهمکداره کان":

ميكا ئاماژهى به مريشكهكه كرد و ليني پرسيم: "ئهم مريشكانه چهند هيلكه دهكهن؟".

به توندی بق ئه و پرسیاره چهمیمه وه و وتم: "ههندیّکیان ههموو روّژ هیّلکه ده کهن". به لاّم زوّرینه ی بالنده وشکانیه کان وخشو که کان له یه ک سالدا ته نها یه ک هیّلکه ده کهن".

حهپهسانیکی فراوانم لهسهر روخساری میکا بینی، نهمتوانی خوّم بگرم و پی نه کهنم.

دریژه م به قسه که م دا: "مروّق ههزاران ساله مریشك مالی ده کا، زیاتر شه مریشکانه هه لاه بریشکانه هه لاه بریشکانه هه لاه بریش که هیلکه زورتر ده کهن، ههروه ک شهو مانگایانه هه لاه بریش که شیری زورتر ده ده ن، یا شهو بارگیرانه ی به هیزتر و خیراترن، شیمه به هه موو شهو شاژه لانه ده لین شاژه له مالییه کان".

میکا به وریاییهوه هیلکه کهی دانایه سهر زهوی، ئینجا به خیرایی له پهرژینه که چوه دهرهوه. بینیم پوره هیلین بهرهو باخیچه که دیّت و کورسیه کی نوشتاوهی بهده ستهوهیه، مین و میکا خوّمان دزیهوه و چوینه مالّهوه، ئینجا چوینه چیّشتخانه کهوه، لهوی میکا تویّکلی ئهو هیّلکهیهی بینی که پورم لهسهر قاپه که بهجیّی هیّشتبوو دوای نهوهی پیتزای ئاماده کردبوو. میکا لهو دیمنه توقی چو، تهنانه به به دهسته کانی چاوی گرت. له گهل ئهوه شدا لهسهر خوانه که دانیشت و ئهو ژهمهی خوارد که بوم شاردبوه، جل و بهرگ و دهموچاوی خوی ههموو کرده مرهباوه.

کاتیک تهواوبوو بردمه گهرماوه که و لهناو حهوزی خوشوشتنه که کورسیه کم بو دانا. لهوکاتیدا ههستم به شتیکی سهیر کرد، تا ئهوکات سهرنجم نهدابوو، بویه پیشتر بوم باس نهکردبووی. سهرنجمدا میکا ناوکی نییه، بیهینه پیش چاوی خوت کامیلا، بزانه لهوکاتیدا چهنده ترساوم؟.

ههموو مرزقینك لهناوه راستی سكی ناوكی ههیه: چونكه كاتیك لهناو سكی دایكیهتی، بههزی لولهیه كهوه كه بهستراوه به ناوكیهوه خواردن ده خوات، كه پینی دهوتری (ناوكه پهتك).

بهلام میکا ناوکی نهبوو، کهوایه چون لهدایکبووه؟

زور پهشوکام، نهمدهزانی چی بکهم، یا چون بیر بکهمهوه، پهلهم کرد و میکام به خاولی وشك کردهوه و دامبهزانده سهر زهوی، چوین بو نهومی سهرهوه و بردمه ژووری برا بچوکهکهم، ئاماژهی به لانکه که کرد و سهرکهوته سهری و تیایدا دریژ بوو، ئینجا کهوته راژهندنی، وه کو ئهوه ی بیهوی بزانی بو چی به کاردیت، ئینجا دهستی کرد به پیکهنین.

وتم: "ئەمە بىنشكەيە، واتە پىخەفە، برا بچوكەكەم تىايدا دەخەوى".

میکا وه لامی دایهوه: "زور خوشه"، دیسان تهنگهتاو بوو و وتی: "دهبی به پهله بگهریمهوه بو سهر ههساره کهم بهر لهوهی له خهو بهخهبهر بیم".

ئینجا تهماشای دهوروبهری خوّی کرد و ووتی: "کهوایه هیّلکه که له کویّییه"؟. لهو ساته دا له پی شتیّکم به بیردا هات.

كامينلا، حەزى شت زانينت وروژا؟

له گهل میکا دابهزین و چوینه ژووری دانیشتن، لهسه ر ره فه ی خواره وه ی دوّلابه که ئهلبوومی ویّنه کانی لیّبوو، لهسه ر دوّلابه که دامنا و لهسه ر کورسیه که دانیشتم، و میکاش له ته نیشتم دانیشت، وتم: " ئهمه ئهلبومه، واته یه راوی ویّنه ".

میکا چاوی بریه من، دیاربوو له ژیانیدا ئەلبومی وینهی نهبیستبوو.

وتم: "تکایه کهمیّك چاوهریّ به"، چوم بو ژوورهکهی خوم و کامیراکهم بو هیّنا، دلنیاشبووم لهوهی گلوّیهکهی کار دهکات، به په له دابهزیم و ویّنهیه کی میکام گرت، ویستم سکیشی له ویّنه که دهربچیّ، تا هه موو نه و که سانه دلّنیا بکه م که ته ماشای ده که ن بزانن ناوکی نییه.

ویّنه که م گرت، ناتوانم دهنگی داخستنی شاشه که له بیر بکه م، ئهگهر میکا دوای ئه وه وون بووبی، ئه وه من دلّنیام به راستی چاوم پیّی که وتوه.

میکا له روناکی گلۆپهکه تۆقی چو، دیسان گهردنیم ختوکهدا بهر لهوهی دهست بکات به گریان، پاشان ئهلبومی وینهکهم بو کردهوه و پیم وت: "ئهمه پهراوی وینهی بنهمالهکهمه، وینهکهی توش لهگهل وینهکانی خومان دادهنیم".

ئەلبومەكەم ھەلدايە و وینەی دایكم و باوكمم به منالی پیشاندا، ئینجا وینهی دایكمم و سكه پفدراوهكهی، بهر لهوهی منی ببی. وتم: "ئهمه وینهی منه كاتیك له سكی دایكمم، بهر لهوهی بیمه ناو ئهم جیهانهوه".

دواجار میکا تیکهیشت، چونکه منگه منگیکی کرد و وتی: "کوریهیه کی زیندوو".

لاپهرهکانی ئەلبومهکهم ههلاایهوه تا گهیشتمه ئهو وینهیهك که باوکمم وینهی دایکمی گرتووه که شیرم پیدهدا. وتم: "ئهمه وینهی منه کاتیک برسیم بووه و شیری دایکم دهخوم".

میکا چاوهکانی زهقکردهوه و ووتی: "شیر!!!".

پێکهنیم، چونکه میکا له مانای وشهی مهمکدارهکان تێنهگهیشتبوو، بێگومان ناشزانێ شیر مانای چییه.

وتم: "شير خۆراكى ئەو منالانەيە كە تازە لەداپكبوون".

میکا له ئەلبوومهکه دوور کهوتهوه وهکو ئهوهی، ئهو وینهیهی من که شیرم دهخوارد بوینته هزی بیزهاتنهوهی.

پاشان ووتی: "چۆن من و تۆ تا ئەم رادەيە پێك دەچين؟ كە تۆ ئاژەڵێكى مەمكدارى و من وا نيم؟".

ئەوە ھەمان شت بوو كە بىرم لېيى دەكردەوه.

ههستم كرد ميكا بيري منى خويندوتهوه، تهنانهت من بو ئهو پرسياره نهچهميمهوه.

چۆن پێشتر ئەو شتەم بە مێشكدا نەھاتووه؟ ميكا ئە ھەسارەيەكى زۆر دوورەوه ھاتووه، ھەسارەيەك مێژووەكەى تەواو جياوازە ئە مێژووى زەوى، چۆن من و ئەو تا ئەو رادەيە پێك دەچين؟".

ئەم شتە بۆ من ھەر بە مەتەلى مايەوە، تا مىكا لىكى دايەوە، ئىستا بۆ تۆشى لىكدەدەمەوە كامىلا.

له و ساته دا، گویم لینبوو پوره هینلین له باخچه که وه ده هات و ده یوت: "تو له کویمی چو؟"، بوچی نایه یته ده ره وه و له باخیچه که یاری بکه ی، تا نه و کاته ی کوریه که دیته وه ؟".

له دهرگای ژووری دانیشتنه کهوه تاماشام کرد بینیم له دالآنه کهیه، وتم: "من ئیستا له دهرهوهم".

وتى: "من خەرىكى چێشت لێنان دەبم".

پورم چوه چینشتخانه کهوه، دهستی میکام گرت و له دهرگای پینشهوه چوینه ناو باخچه کهوه.

سهرکهوتینه سهر گردوّلکهیه کی بچوکی بهرامبهر مالهکهمان، دایکم و باوکم به و گردوّلکهیهیان دهوت (تهپوّلکه)، له لای کوّمه له بهردیّك دانیشتین، که من و باوکم ریّکمان خستبوو، لهویّوه چاودیّری مالمّان ده کرد، له پشتیشهوه کهناریّکی بهردهلان ههبوو ئینجا دهریابوو.

بالنده نهورهسه کان دهیانقیژاند و دهیاننالاند، ئهمهم بهبهخت باشی زانی: چونکه دهنگی قیژهیان دهنگی میکای وون ده کرد ئهگهر دهستی بکردایه ته وه گریه و بوره بور.

لهو بهیانییه دا کاتیّك لهسه ر ئه و کورسییه به ردینه ی به سه ر که نداوه که ده ینیّری دانیشتین، برّم میکام باسکرد چوّن ژیان له سه ر زهوی ده ستی پیّکردووه، ئینجا نوّره ی ئه وبوو باسی ژیانی سه ر هه ساره که ی خوّیم بو بکا که لیّوه ی هاتبوو. تا ئه وکاتیش هه ر جاروبار ده ستی له ده می ده نا، ده ستی ئاوه لا ده کرده وه و ده یجولاند. به لام من کامل و دانام ده هاته به رچاو، هه روه کو باوکم بو نهونه، کاتیک ده ستیکرد به گیرانه وه ی ژیان له سه ر هه ساره که یا توه هاتووم ناوی "ئیلیو"ه، له وی به ر له هه زاران ملیوّن سال ژیان له ده ریاکانه وه ده ستی پیّکردووه، که س نازانی چوّن به ر له هم خوّر و هه مه به خور و هه مه به به رووی ئیلیو هه نازه لی جوّر و هه مه به به رووی ئیلیو هه ناله ده ریاگانه وه به لام چه نده ها ناژه لی جوّراوجور و هه مه به به به به به رووی ئیلیو هه نال.

ئهمه ریّك ههمان ئهو شته بوو كه لهسهر زهوى روویدابوو، گهرچى من و میكا له ههسارهى جیاوازهوه هاتبووین، به لام ئهو شتانهى لهسهر ئهو دوو ههسارهیه روویاندابوو له یه كتر ده چون.

ووتى: "سەدان مليۆن ساله، ئاژەلنىك لەسـەر ئىليـو دروسـت بـووە پينى دەوتـرى
"مامبۆ"، ھىلكەيەك دەكەن كە تويكلىكى رەقى ھەيە، لەسەر ھەسارەى ئىليو ئاژەلنىك
نىيە بەبى ھىلكە بىنچوى ببى".

يه كسهر ووتم: "كهوايه خهالكي ئهوى چۆن لهدايكبوونه؟".

میکا سهرقائی قسهکانی خوی بوو و بو پرسیاره کهی من نهچهمیهوه، بهس په نجه کانی ده جولاند و ووتی: "لهسهر ههساره کهی ئیمه هیچ دیارده یه ک رووی نه دا ببیته هوی لهناوچونی مامبون، بویه ملیونان ساله گهشه ده کهن و پهره دهسینن، ئیستا جوریک مامبون قسه بکهن و بیر بکهنه وه و له بوشایی ئاسمان به دوای شتی ئالوزدا بگهرین، منیش جوریکم له و مامبونیانه".

بينيت كاميّلا؟، ووتى: "من جۆريّكم لهو مامبۆيانهى كه بير دەكەنهوه".

میکا دریزهی به قسه کانیدا و ووتی: "کاتیک وه ختی شهوه مات بیده دونیاوه، له ناو هیلکهیه کی پال که و تبووم، که دایکم و باوکم له ژووریکی گهرم له سهرینیک دایاننابوو. بو یه که شده هیشت، لای ئیده له ئیلیو، شاژه ل ههیه هیلکه که دان ".

"کەس و کارەکەم منیان لـەناو عەرەبانەيـەکى بـچوك دانـابوو، بـۆ هـەر كوێيـەك بچونايە لەگەليّان خۆيان دەيانبردم، بـەو هێلكەكـەيان دەوت گەنجينـەى بـەنرخ، لەسـەر هەسارەى ئىليو هێلكە بە گەنجينەيەكى زۆر گرانبەها دادەنرێ".

ئەوكات زانيم ميكا چۆن لەدايكبووه.

ووتی: "وام لیّهات دهست و قاچم بههیّزبوون، ههر کات لهقهم له هیّلکه که بدایه یا دهستم مجولاندایه هیّلکه که درزی دهبرد، کهس و کاره کهم ههر ههموویان له دهوری بیشکه که کوّبووبونه وه چاوه ریّ بوون".

لهسهرساميدا هاوارم كرد: "پاشان تو له هيلكه كه هاتييه دهرهوه". ؟!

میکا سهری به لیّنی له قاند و ووتی: "هیچ شتیک له باره ی نه و شته ی روویدا نازانم، به لاّم بیّگومان تیشکی رووناکی له چاوی دام، ناو هیّلکه زوّر تاریک و کپ بوو، پیّم وایه من له سهر پشت پال که و تبووم و ده ستم خستبووه ده مم، هیچم نه ده کرد".

کامیّلا گویّت لیّبوو میکا چیی وت؟، ههموو شه شتانهی میکا لهبارهی ههساره کهی خوّیهوه بوّی گیرامهوه زوّر سهیر و سهرنجراکیّش بوون، به لاّم راستیه کهی هیچی کهمترنه بوو لهوهی من لهبارهی میّژووی زهوی و برا بچوکه کهمهوه بوّم گیرایهوه که نهوکات وهختی له دایکبوونی بوو، لهرووی ناموّیی و سهرنجراکیّشییهوه.

ئەوكات بىزم دەركەوت بۆچى ئەسىتەم بىوو بىز مىكا لىه ماناى ئاژەڭـە مەمكدارەكان تى بگا.

به لام من ومیکا سهیرترین شتی بابه ته که بووین، چوّن ئاوا له یه کتر ده چین و به شیّوه ی جیاوازیش گهشه مان کردووه ؟.

به لام خشو که کان پاشه کشه یان کرد و چیتر نه یانتوانی ململانیی مهمکداره کان بکهن له گهشه سه ندندا.

میکا ووتی: "کاتیک له ههساره کهی خوته وه سهردانی ههساریه کی تر ده کهی جوانترین شت ئهوهیه، لهبارهی ههساره کهی خوته وه زانیاری زیاتر پهیدا ده کهی. ئهگهر بهراده یه کی کهمیش بیت. ههموو ههساره یه کو ده زانین باشیی و خراییی خوی ههیه".

میکا ئهوکات تهواو لهباوکم ده چو، تهنیا ئهوه نهبیّت کاتیّك باوکم بیری دهکرده وه پهنجهی ناده خسته دهمی، کاتیّکیش قسهی ده کرد دهستی بالاونهده کرد و لههه وا بیجولیّنی .

میکا ووتی: "ئهگهر تو لهسهر چیا بژیت، باشتر وایه ههلزنهریکی باش بیت، به لام ئهگهر لهسهرزه وییه کی ساده و تهخت بژیت، باشتر وایه خوّشرویه کی به توانا بیت، به لام ئهگهر دراوسینی ئاژه لی درهنده بیت، باشتر وایه تامت ناخوّش بیّت، واته ژههراوی بیت، لهههموو ئهو شتانه باشتر وایه کارامه و زیره ک بیت".

سەرى بەلْيە بۆ لەقاند.

ووتی: "رەنگە ئەم ياسايە لە ھەموو ھەسارەكانی تىر ھەر ھەرمان شىت بينت". وتم: "بەوردى مەبەستت چىيە؟". مىكا بە شكۆوە چەميەوە. ئىنجا ووتى: "پينت وا نىيە ئىنمە لە يەكتر دەچين؟". وتم: "بەدلنيايى، بەلام بۆ؟". وتى: " بۆيە دروست كىراوين تا منال و نەوەمان ھەبىت، تاوەكو نە رەگەزى مرۆڤ و نە رەگەزى مىمىن لەناو نەچىن، ھەروەھا بۆيە ئافرىنداوين تا ھەندى كارى ھاوشىدە ئەنجام بدەين".

وتم: "چ کارێك؟".

ووتى: "من و تۆ پێويستمان به خۆراكه، بێگومان دهبێ بخـۆين تـا گهشـه بكـهين، همروهها تا لهش ساغ بين، تا رۆژێك بتوانين هێلكهيهك بكهين يا مناڵێكمان ببێت".

"بهلام ههموو خزراکیک بز ئیمه باش نییه، دهبی سهره تا تامی بکهین، کهوایه دهبی من و تز زمانهان ههبیت"، میکا زمانی لهدهمی دهرینا، پاشان هاواری کرد: "نابینی؟ ئهمه روویه که له رووه لیکچوه کانهان".

چیا

کامیّلا تا ئیستا به گومانم لهوهی لهسهر ههسارهیه کی تر ژیان ههبیّت. تا ئیستاش لهمهر پهرهسهندنی ژیان و گهشه کردنی بونهوه ره کان له خانهیه کهوه بو بونهوه ری ژیر و بیرکهرهوه سهره گیژکهمه. تا ههنوکه دهپرسم: ئایا یاساکانی پهرهسهندن له گهردوون به گشتی ههمان یاسایه؟ ئهگهر وایه بینگومان لهویّش ژیان له رووه ک و ثاژه له زور ورده کانهوه دهستی پینکردووه، پاشان به گویرهی گورانی ژینگهی دهوروبهری پهرهی سهندووه.

همندیک پییان وایه همسار و کهیمک لهسمرده می زوودا خوّی کیشاوه به زهوییداو بووه هوی قرتیکه و تنیاسی دیناسی دیناسی دیناسی دیناسی دیناسی دیناسی دیناسی دیناسی دیناسی ده و و ریزه وی میژووی سروشتی گوریوه، همروه ک نهوه ی خه لاتی یانسیب ده به ینه وه. چونکه نه گهر نه و همسار و کهیم خوّی نه کیشایه به زهوییدا نه وه دیناسو ده کان به ده وام ده بوون له پهرهسمندن و گهشه کردن، رهنگه له ره گهزی نه وان بونه و هری ژیر دروست ببوایه و شاریان ناوه دان بکردبایه و نه خوش خانه یان بونیادنابا. همروه ها که شتی ناسمانی و کومپیوت مریان داهینایه، یا زانکو و یاریگای و مرزشییان بونیاد بنایه.

کاتیک نهو ههسار و که به تهقیه وه، له بوشاییدا ملیونان تهن به رد و توز په رت و بلاو بوونه وه، پاشان گهرمی بو ژیر سفر بوونه وه، پاشان گهرمی بو ژیر سفر دابه و زوریک له رووه و باژه له کان مردن. ته نیا نهو باژه لانه مانه وه که به رگهی سهرمایان ده گرت.

به گویرهی ئهم بزچونه مروّق له مهمکداره کانهوه پهرهی سهندووه که بهرگهی سهرمایان گرتووه و دریژهیان به ژیان داوه، ههر بزیه مروّق بوو بز یه که مجار گهیشته سهر مانگ.

کامیّلا سهرنج دهدهی؟، ئهمه یهکیّکه له رووه لیّکچوهکانهان، ئهگهر نا جیاوازی نیّوان ئهوانهی پیتزا به فراوله دهخوّن و ئهوانهی هیّلکهی گهنیو دهخوّن چییه؟ ئهگهر نهتوانن تام بکهن؟ ئایا ههولتداوه ئهو جوّره خوّراکانه بژمیّری که دهتوانی تامیان بکهی.؟

میکا پهنجهی نایه دهمی و دووباره دهری کردهوه.

ووتى: "خۆراكه گەنيوهكان تام دەكەين، پاشان دەزانين ژەهراويه، بۆيە باشتر وايه بەر لەوەى شتەكان بخۆين باشتر وايه بۆنى بكەين، ليرەدا ژيانمان رزگار دەكەين".

وتم: "همر بۆيه تۆ لوتت هميه، وهك منيش لوتم هميه، بهر لموهى خۆراكهكان بخــۆين دهتوانين بۆنى بكهين، زۆرێك له ئاژهلهكان خۆراك له شوێنێكى دوورهوه بۆن دهكــهن، يــا بۆنى دوژمنهكانيان دهكمن بهر لموهى پێيان بگمن، ئينجا ژيانى خۆيان رزگار دهكمن".

کامیّلا ههستی بوّنکردن ههستیّکی گرنگه، نابینی چوّن له دوورهوه بوّنی شهکان ده کهین؟، چهند روّژیّك لهوهوبهر لهوپهری باخچه که لهلای دره ختی تریّ کیّویه که بووم، له پر لوتم پیّی ووتم دایکم کیّکی له فرنه که دا دروستکردووه، دهستبه جیّ گهرامهوه بوّ مال و خوّم کرد به چیّشتخانه که دا و هاوارم کرد: کیّك..... کیّییّییّك".

به لاّم چۆن توانیم بۆنی ئه و کیّکه بکه م کهبۆنه که ی له ههموو شوینیک بالاوه ی کردبوو، ته نانه ت لای دره ختی تری کیویه که ش گهیشته لووتم؟، لووتم چون توانی به میشکم رابگهیه نی کیکیک له فرنه که دا ئاماده کراوه؟ نان نییه، یا کولیره نییه؟.

له میکام پرسی: "کیکت پی خوشه"؟، بهسهرسامیهوه ووتی: "کیّك؟!". ئاشکرایه پیشتر کیّکی نهبیستبوو، بویه دریژهی به قسه کهیدا و ووتی: "حهزمان له ههمان خوراك نییه، ههروهها حهزمان له ههمان بون نییه، به لام تهنها توانای بون و تام بهههمان راده بو ئیّمه و ئیّوه گرنگه".

میکا ماوه یه کپی دانیشت، یاری به و گژوگیایه ده کرد که له نیوان به رده کانه وه سه ریان ده ریّنابوو، ده شیّ ده ستلیّدانی پی خوّشبووبی و ختوکه ی په نجه ی دابی، وتم: "ده توانین به ده ستلیّدانیش شته کان ئاشکرا بکه ین، وا نییه ؟". ووتی: "به لیّ، راسته چونکه توریّکی ورد له ده وروبه ری ئه و ده مارانه هه یه که پیّستی من و پیّستی توی

داپۆشیوه، ئهگهر دەست له شتیکی گهرم بدەین دەمانسوتینی، ئهگهر تیژ بی بریندارمان دەكات، دەماره كان ئاماژه دەنیرن بو موخ، له ئاماژه یه کی بینین موخ به پهیامیک فهرمانان پی دهكات له مهترسیه که دوور بکهوینه وه".

به پهله دهستی له گژوگیاکان دوور خستهوه: تا خیرایی موخم پیشان بدات چون پهیام دهنیری بو دهست.

پاشان ئاماژهی به برینه کهی په نجهی کرد و ووتی: "ئهگهر ئهو دهمارانهی سهرپه نجهم نهبوایه، ئهوه قولایه که ده چهقییه دهستمهوه و زیاتر ئازاری یی ده گهیاندم".

به پهله تا بواری نهدهم پیش من قسه به کات وتم: "من و تو پیویستمان بهوهیه دهست له ههموو شته کانی دهوروبه رمان بدهین، ئیمه هه درووکمان پیویستیی هاوشیوه مان ههیه، بویه نهو نامرازانه مان ههن که پیداویستیه کانمان بو پر ده کهنه وه".

میکا به شکووه سهری لهقاند و سهری بهرزکردهوه و سهیری کردم، ئینجا خهنده یه کی حهکیمانه ی کرد ووتی: "ئیمه ههردووکمان حهز ده کهین یه کیّك گهردنمان ختوکه بدات".

پاشان ئاماژهی به و بالندهی نه ورهسه دا که له سه رسه رمانه و ه ده فری، لینی پرسیم: "ده بینی، بزچی ئه م بالنده یه به به به رزی ده قریوینی ؟". و تم: "ره نگه به یه کتر بلین له کوی خوراك بدوزینه وه ؟".

سهری رهزامهندی لهقاند و وتی: "تایبه تهندیه باشه کانی سهر ههساره کهی من و ههساره کهی من و ههساره کهی تق نهوهیه ئیمه دهنگ دهبیستین، ئهگهر مهترسیه ک ههرهشه مان لی بکات، ده توانین له ده ووره وه بیبستین تا خوّمان حه شار بده ین، یا برا بچو که کانمان ئاگادار بکهینه وه که سهرقالی یاریه کانیانن، که وایه پیّویسته دوو گویّمان هه بیّت تا به هوّیانه وه دهنگ ببیستین".

وتم: "دوو گوێ، چونکه یهك بهشمان ناکات".

میکا سهری لهقاند و ووتی: "وایه، چونکه ئهگهر یهك گویچکهمان ههبیّت، ئهوه سهرچاوهی دهنگهکه نازانین، ناشتوانین ئاراستهی مهترسیهکه دیاری بکهین، ئهمه شتیّکی زوّر گرنگه، تا دهست نیشانی بکهین به چ لایهکدا ههلبیّین".

ته ماشای گویچکه ی میکام کرد زور بچوك بوون، که مینك له گوی چکه ی من جیاوازبوو، ته نیا دوو کونی بچوك بوون له ملا و له ولای سه ری".

ووتم: "ئەمەش يەكێك لە خالە لێكچوەكانى نێوانمان".

تاویّك بیّ چرپه دانیشتین، گویّمان له بالندهی نهورهس گرت که دهیانقریواند، ئینجا گویّمان لیّبوو شهپوّلی دهریاکه خوّیان ده کیّسشا به بهرده کاندا، پاشان ووتم: "ههردووکیشمان دهتوانین گویّمان له دهنگی شهپوّلی دهریا بیّت".

همندی رووه کی وشکانی همیه، له نیّوان بهرده کان له گهل گژو گیاکان گهشه ده کهن، میکا ده سکیّکی لهو گژوگیایه ههلّکهند و له چاوی نزیکی کردنه وه و وتی: "بهراستی سهرسورهیّنه ره، ئیّمه ده توانین هه موو جیهان له شته کانی ده وروبه رمان ببینین".

وتم: "چاومان ههیه شتی پی دهبینین، ئیمه لهو شته شدا لیک ده چین".

خۆر بەرەو ئاوابوون دەچو، مىكا ئاماۋەى بە بازنەيى خۆركرد، بەھەمان شىيوەى ئاماۋەى بە خۆر كرد كاتىك بەيانى ھەلىلەت". ووتى: "ئىنىمە شىتەكانى دەوروبەرمان دەبىنىن، تا بەدواى خۆراكەكاغاندا بىگەرىيىن، ھەروەھا ئەو مەترسيانە ئاشكرا بىكەيىن كەنزىكى لىنمانەوە، بەراستى دارفىنىد، ئىنىمە دەتوانىن يەكتر بېيىنىن و گفتوگى بىكەيىن، پرسيارى لە بارەى ئەو شتە بىكەيىن كە بىرى لىدەكەينەوە، لە ئاسمان را بىنىن، پىكەوە خەون بە ھەموو جۆرە جياوازىيەكانى ۋيانى سەر ھەسارەكانى ترەوە بېينىن".

بیرم له و شته کرده وه که میکا ووتی: "ئایا دارفین نیبه لهسه ر گردو لکهیه ک دابنیشم و تهماشای ده ریا بکهم، تهنیا لهبه ر ئه وه ی دووچاوم ههیه شتیان پی ده بینم؟، دوای ماوه یه کی درین بیده نگی، میکا ووتی: "هیلکه شتیکی سه رسور هینه ر و یه رجوئاسایه".

پیشتر ئهمهی وتبوو، به لام دریزهی بهقسه کانیدا و ووتی: "لهناو هیلکه دووچاو دروست دهبن که روژان ده توانن ئهم گهردوونه فراوانه بپشکنن که شوینیکی زور کهمی تیا داگیر ده کهن وه کو ئهوهی جیهان به گشتی له ناو ئه و هیلکه تاریکه گهشه بکات و گهوره ببیت".

بيرم لهمه كردهوه: "يا ناو سكى دايك".

میکا ووتی: "ئیمه له زور رووهوه له یه کتر ده چین، ههر یه کیک له ئیمه ده توانین تام بکهین و بون بکهین و دهست لی بدهین و ببینین و ببیستین".

وتم: "ئاژه لنى ديكهى زور ههن ئهم ههستانهيان ههيه، بهلام له ئيمه ناچىن"، وتى: "بهلان، مىن و تىق پيويىستمان به چوار پىئ نييه تا لهسهريان بروين، لهسهرده مينكى زور كوندا، مليونان سال لهمهوبهر، باوباپيرانى من و باوباپيرانى تىق بالايان راست بوه و لهسهر دوو پىئ وهستاون، ئينجا ههردوو پيئى پيئشهوهيان پيشكهوت و گوران به قول و دهست".

ووتم: "به لنى، باوباپیرانی ئیمه -ئه و مروّقه سهره تاییانه ی له دارستانه کان ده ژیان-پیویستان به دهست بوو تا لق و چلی دره خته کان بگرن و بهروبوومی درخته کان بچننه وه، پاشان فیربوون به دهسته کانیان به رد بهاویّژن تا خوّیان له ئاژه لنی درنده بپاریّزن، دواجار دهستیان بوّ دروستکردنی که ل و یه ل به کارهیّنا".

ئهم بابهتهم لهگهل باوکم تاوتوی کردبوو، پنی وتم ئهو ئاژهلانهی لهسهر چوار پی دهرون ناتوانن دوو ینی پیشهوهیان بهکاربهینن بو ئهنجامدانی هیچ کاریك".

ووتم: "به لأم بۆچى چوار پى و چوار دەستمان نىيه؟، يا سى پى و شەش دەست"؟!. مىكا چەمىنەوەيەكى شانۆييانە چەمىهوە و ووتى: "چونكە ئىممە لەو ئاۋەلانەوە

گهشهمان كردووه كه تهنيا چوار پييان ههيه".

ئهم بابهته ههمیشه سهرقالی کردووم، ئاژه له وشکایی ئاوییه کان ته نیا چوار پییان ههیه، واته بهسن بو ئهوهی بگورین به دوو دهست و دوو پین، به لام وه لامه کهی میکا سهرسامییه که می تیر نه کرد.

سەير نييە من و ميكا له ئاژەلله چوار پێيەكانەوە گەشــەمان كـردووه؟، بۆچــى لــهو ئاژەلانەوە گەشەمان نەكرد كە شەش يێيان ھەيە يا ھەشت يێيان ھەيە؟.

میکا بیرکردنهوهی منی خویندهوه، چونکه ووتی: "پینم وایه لینهاتوتر و بهتواناتر نهدهبووین ئهگهر چوار دهستمان ههبوایه له بری دوو دهست، پینم وایه شهوهی ههمانه بهسانه و پینویست ناکات بهرپرسیارهتی دهست و پینی زیاتر ههلگرین".

کامیّلا تی دهگهی میکا چیی وت؟ تا ئهمرو سهرم سوردهمیّنی کاتیّك بیر ده کهمهوه ئاژه له وشکایی ده ریاییه کان له و کاتهی له ده ریاوه ده رچون لهسه ر چوار پین ده روّن، ههموو ئه و شتانه یان هه یه که بو مروّق پیویستن، نه زیاتر و نه کهمتر له وهی مروّق پیویستیه تی.

تهنانهت ههندی جار دهپرسم، ئایا ئهو ئاژه له وشکایی دهریاییانه چارهنووسی خوّیان دهزانن؟، میکا ووتی: "بهم شیّوهیه روّژیّك له روّژان وه کو مامبوّکان یا مهمکداره کان پشتیان راست بوّوه و لهسهر پیّیه کانی پشتهوهیان وهستان و دهسته کانیان ئازاد بوو، پیّشکهوتنی دهست زوّر پیّویسته بو پهرهسهندن و پیّشکهوتنی میّشك".

ووتم: "بۆ؟"

میکا چهمیهوه و ووتی: "باو و باپیرانی ئیمه دهستیان بهکارهیناوه بو دروستکردنی ئه کهل و پهلانهی بو ژیانیان پیویست بووه، بهلام بو نهوهی دهستی شهو پیشهسازیانه پیش بکهون پیویسته میشك پیشبکهوی و گهشه بکات. بهم شیوهیه نهو ناژهلانهی له بهکارهینانی دهستیان پیشکهوتوون و لهو بوارهدا لیزانن، تایبه تههندی زیاتریان بهدهست هیناوه لهو ناژهلانهی که تا ئیستا دهستیان بهملاوبه ولایاندا بی کار شوربوته وه".

ووتم: "بهو شيّوهيه ليّكچوني من و توّ زياتر دهبيّت".

سهری لهقاند و ووتی: "به لنی، من و تن ده توانین بیر بکه ینه وه". ووتم: "ههر بنیه سهرمان گهورهیه".

میکا تاویک بی دهنگ بوو، پاشان تهماشای کردم و پرسیاریکی لیکردم، پیده چو ئه و پرسیاره یه کردم و پرسیاره یه کردم و پرسیاره یه کردمی در پرسیاره یه کردمی در برخ میشکی سهرقال کردبی.

بۆیه ووتى: "لهو كاتهى براكهت له سكى دایكت دیّته دەرەوه، سهرى منالهكه ئازارى دایكت نادات". لیّوم گهست و ووتم: "بهلنی".

خۆم له بیركردنهوه لهو بابهته به دوور گرت.

ووتى: "هەموو هەسارەيەك تايبەتمەندى تايبەتى خۆى هەيە".

به پهله ووتم: "كارمهندهكاني نهخۆشخانه هاوكاري دهكهن".

پهنجه کانی کردهوه و ووتی: "منیش خهریکبوو ههمان شت بلیّم". ووتم: "چی بلیّی؟".

ووتی: "بینگومان مروّقی وه کو من و تو هاوکاری یه کتر ده کهن، بوّیه گرنگه بتوانین گفتوگو بکهین، ئهگهر وا نهبی هیچ که سینک ناتوانی له هه ساره کهی خوّیه وه بروات بو هه ساره یه کی تر، ئه مه شروویه کی دیکهی لینکچونی نیّوانمانه".

منیش ئهم شتهم به میشکدا هات.

(ئەمە ھەنگاويكى بچوكە بۆ مرۆۋ،

به لام قه لهمبازیکی مهزنه بو مروقایهتی).

ئەمە قسەى (ئارمسترۆنگ)ى ئاسمانگەرە، كاتىك پىنى نايە سەر رووى مانگ، وەكو ئەوەى بەم وشانە تەنيا خىزى نەچوبىتتە سەر مانگ، بەلكو وەكىو ئەوەى ھەموو مرۆۋايەتى لەگەل خۆى بردبى.

میکا منگه منگیکی کرد: "ههنگاویکی بچوکه بو مروق، به لام قه له مبازیکی مهزنه بو مروقایه تی".

به پهله ووتم: "چۆن زانىت بىر لەم قسەيە دەكەمەوه ؟؟!!".

میکا به پهله دهستی نایه سهر دهمی و ههستی بهشهرمهزاری کرد و ووتی: "ببوره".

دهمویست بزانم به دروستی چیی روودهدا، میکا چون دهیتوانی شتیك بلی که من بیرم لیی دهکردهوه، دلنیابووم ههرگیز لهگهل میكادا بابهتی چونی مروّقم بو سهر مانگ باس نه كردبوو، به دلنیاییهوه میكاش لهسهر مانگ نهبووه كاتیك ئارمسترونگ ئهم قسهیهی كردوه.

ووتم: "بۆچى داواي ليېبوردن دەكەي".

بهدان پیدانانهوه ووتی: "چونکه شتیکم ووت که تو بیرت لینی ده کردهوه، ئهوهش میشه خوری بوو له لایه ن منهوه. به لام بیرکردنهوه کانت زور سه رنجراکیسن، له گه ل بیرکردنه وه کانت تیک ئالام و خوم له بیرکرد".

پاشان پینی ووتم لهسهر ههسارهی ئیلیق مامبوکان راهاتوون بیری یه کتر ده خویننه وه، زوریان گفتوگوی دوورودریژ ئه نجام ده ده ن به بی نه وه یه که ووشه ش بلین.

میکا ووتی: "بیر خویّندنهوه توانایه کی زوّر به که لاّک و به سوده، من ته نیا چه ند کاتژمیّریّکی کهم له سهر هه ساره کهی ئیّوه بووم، چوّن توانیم به زمانه کهی ئیّوه قسه بکهم؟ چوّن ئهم هه موو زانیارییهم له باره ی هه ساره کهی ئیّوه زانی؟ ته نها له به رئیمه ناتوانین بیرکردنه وه ی توّم خویّنده وه ، ووتم: "ئیّمه لهم رووه وه له ئیّوه ناچین، ئیّمه ناتوانین بیرکردنه وه ی هکتر بخویّنینه وه ".

به نهرمی وه لامی دایهوه: "به لام ئیوه ده توانن شتی تر بکهن که ئیمه ناتوانین ئه نجامیان بدهین".

ههولمدا بیر له کاریکی تایبهت بکهمهوه که بتوانم ئهنجامی بدهم، یه کسهر ترسانی میکام له زهنگی تهلهفونه که به یاد هاتهوه.

بۆیه ووتم: "ئیمه تەلەفۆغان ھەیە، ئامیریکە دەتوانین بەھۆیـەوە قـسه لەگـەل ئـەو کەسانە بکەین کە لە ناوچەيەکى دیکەى زەوى دەژین، ھەسارەكەمان بریتیه لە تـۆریٚکى تەلى تەلەفۆن كە بەھۆيەوە پەيوەندى بە يەكترەوە دەكەين".

میکا به ئیرهییهوه ووتی: "ههموو ههسارهیهك تایبه تمهندی خوی ههیه"، چاوت لیّبوو چی رویدا کامیّلا؟، کاتیّك بوّم دهرکهوت میکا توانای خویّندنهوهی بیرکردنهوهی منی ههیه، زاره ترهك بووم. (**).

پیم وابی ئهویش حهپهسا کاتیک باسی تهلهفونم بو کرد، بیهینه پیش چاوی خوت چی بهسهر ده هات ئهگهر باسی کومپیوته و ئینته رنیتم بو بکردایه".

یا به و شیّوه یه دواجار بوّم ده رکه و ت میکا چون ده توانی به زمانه که ی من قسه بکات، بوّچی ئاسان بوو قسه له سه ر ژیانی سه ر زهوی بکه ین، چونکه بیر کردنه وه کانی منی ده خواست و قسمی پی ده کرد، به لاّم تا ئیدستاش له و لیّک چونه سهیره ی نیّوانمان سه رم سورمابوو، له و کاتیدا میکا له باره ی چیاوه قسمی بو کردم.

(*) زارەترك: زۆر ترسان، تۆقىن (و.ك).

میکا چاوی به چواردهوری خوّیدا گیرا و نیگایه کی فراوانی دیمهنه کهی دهوروبهری کرد و پاشان به ویقار و لهسهره خوّده ستی خسته سهر نهو کوّمه لله بهرده ی که من و باوکم که لله که مان کردبوو.

ووتی: "ئهگهر تو له دولیّنکدا بژیبای و منیش له دولیّنکی تر بـژیبام، ئایـا ئهگـهری ئهوهی نهبوو ههر یهکیّك له ئیمه بو سهرهوهی دولهکهی ههلزنایه و روزیّگ بگهیشتایهته سهر لوتکهی چیا و دهستی یه کترمان بگرتبا؟".

ئهوه پرسیاربوو، بزیه ههر ئهوکات بوی چهمیمهوه، به لام له ماناکهی تی نه گهیشتم، میکا درنیژهی به قسه کانیدا و ووتی: "ده شی ریگای زوّر هه بیّت بو سهرکهوتن له دوّله کهوه بو سهر چیاکه، به لام چیاکه ههر ههمان چیایه، ههرگیز ناگوری، بینگومان ده بی لینکچونی زوّر له نیّوانهاندا هه بیّت تا بتوانین بگهینه لوتکهی چیاکه، بو نهوونه ده بی ههردووکمان هه لرّنه ری چیا بین، له سهر لوتکه که ش به به رد و باله خانهیه کی مهزن بونیاد بنیّن، پاشان له سهری دابنیشین تا که میّك پشوو بده ین دوای ئه و هه وله ی به خشیوومانه. ههروه ها بو تاویّکی کورتیش بیّت هه موو خه مه کان له بیر بکه ین، ورد و در شتیان. وه کو نه وه ی هه موو خه مه کان له بیر بکه ین، ".

ووتم: "ئايا مەبەستت ئەوەيە لەسەر ھەمان چيا بەيەكتر گەيشتووين، گەرچى من لە ھەسارەيەكى دىكەوە ھاتووى؟".

سهری رهزامهندی لهقاند و ووتی: "ئهو شوێنهی لێوهی هاتووین گرنگ نییه، ئهوهی گرنگه ئهو ئامانجهیه که ههولێی بو دهدهین، ژیان و گهشه کردنی پێشترمان جیاوازه، من له مامبوّم و توش له مهمکداره کان، به لاّم به تێپهرپوونی کات لێکچونی نێوانمان زیاتر دهبێت".

ههستم به جزریّك له ترس كرد، ئیّمه باسمان له بابهتگهلیّكی زوّر نهستهم و ئالوّز كرد میكا ووتی: "لهسهر ههساره كهی من و لهسهر ههساره كهی توّ ژیان له خانهیه كی ساده وه دهستی پیّكردووه، پیّم وا نییه سهرهتایه كی دیكه ههبیّت، ههرچهنده ژیان پییش بكهویّت ژیان ههمهجوّر دهبیّت، پاشان ههسته كانی ههندی بونهوه ر گهشه ده كهن و كوئهندامی دهماره كانیشان پیّش ده كهویّ، تهنانه ت مروّق بووه خاوه نی ئهقلیّك كه وای له

مرۆڭ كرد بېيته پيشكەوتوترين بونـهوەر، چـونكه مـرۆڭ بـههۆى ئەقلـهوه لـه جيهانى دەوروبەرى تيدهگات. ئايا ئاراستەيەكى دىكەي پيشكەوتن پيشبينى دەكەي؟".

بۆ ئەم پرسيارە چەمىمەوە، بەلام ھىچ وەلامىكم بۆي نەبوو.

ووتی: "ژیان له قولآیی دهریاکانهوه دهستی پیکرد، لهسهرهتادا لهسهر زهوی تهنیا ئاو ههبوو، پاشان ئا ئهوه ئیمه لیره دانیشتوین و تهماشای کهناری دهریا ده کهین، رهنگه ئهم ئهنجامه لهسهرهتادا ئامانج بووبیت".

میکا کهمیّك چاوی بریه دهریاکه، پاشان ووتی: "ههساره لهسهر سهرین راکشابوو، پاشان ورده ورده ژیان تیایدا جولا، ئینجا دهریا شلهژا و شهپولهکان خروّشان و گژوگیاکان لهرینهوه و بالندهش لهسهر ئاو له شهقهی بالنی دا. بهو شیّوهیه ژیان ههموو زهوی تهنیبهوه".

" به لام تا ئیستا ژیان لهسهر زهوی به ته واوی به ناگا نه هاتووه، کاتیک ئیوه ناسی ئیوه دانیشتوانی نهم ههساره یه بوون، به شیک بوون له میژووه کهی، گهیشتنه سهر مانگ، نه و خاله جادووییه شتان دوزییه وه که تیایدا سهره وه ده بیت به خواره وه خواره وه شده ده بیت به سهره وه، زیاتر له مه شیاوتان خسته سهر سهرتایای گهردوون".

بهترسهوه ووتم: "بهلیّ، ئهمانه بهراستی روویاندا". نهمزانی بلّیم چی، لهکاتیشدا خهریکبوو دهگهیشتینه سهر لوتکهی چیاکه، ئهوهی بهلای ئیّمهوه گرنگ بوو خودی چیاکه بوو نهك ریّگای سهرکهوتنه دوور و تاقهتبرهکهی.

دواجار ووتم: "دەشى ھەستى دىكە ھەبن، تا ئىستا بەدەستمان نەھىنابن".

میکا ووتی: "بهلیّ، دهشیّ وابیّ، ئهوه ئیستا لهسهر ئهم ههسارهیه دانیشتوین، لهم بوشاییه فراوانه، لهبارهی گهردوونهوه بیر دهکهینهوه و قسه دهکهین، بریا ههستیّکی تسرم ببوایه و بونم بکردایه و مبینیبا ژبان لهم گهردوون چوّن دهستی پیکردووه".

دياره بۆ ئەم ووشە حەكىمانە نەچەمىمەوە كە زەفەريان بە دالىم برد بـوو، بـەلام ئەزبەرم كردن.

میکا بهردیکی له زهوی هه لگرت و ووتی: "ئهمه چییه؟".

پیم وابوو ئهوه پرسیاریکی سادهیه، بزیه ووتم: "ئهوه پارچه بهردیکی ئهستییه، یا پارچه گرانیتیکی ئاساییه".

میکا به پهستییهوه ووتی: "لهم گهردوونهدا هیچ شتیکی ئاسایی نییه، چونکه ههموو شتیک لهم گهردوونه بهشیکین لهو ههموو شتیک لهم گهردوونه بهشیکین لهو مهتهله، بهلام ئیمه نهو مهتهلهین که ناکری کوده کهی بدوزریتهوه".

میکا بهرده کهی بهرزکرده و همنی نزیك کرده وه تا بهروونی بیبینم، ئینجا ووتی: "ئهم بهرده له کویوه هاتووه؟ ده زانم به شینکی بچوکه لهم ههساره یه، ئهم ههساره یه شینکی بچوکی بچوکی گهردوونه، به لام گهردوون چییه؟، له کویوه هاتووه؟".

هیچ وه لامیکم بق ئه و پرسیاره نه بوو، نه شم ویرا سه رکیسی بکه م له خه ملاندنی وه لامی مه زنترین نهینی ئه م گهردوونه.

میکا بهرده کهی خسته سهر ئه و که له که بهرده ی که له گه ل باوکم کومه لامان کردبوون، لهدلی خومدا ووتم: "میکاش به شداری کرد له بونیادنانی ئهم که له که بهرده". پاشان لیم پرسی: "نایا پیت وایه بونه وه ره کان له خویانه وه دروست بوون؟، یا خودا هه موو شتیکی دروست کردووه؟".

میکا ووتی: "پیم وا نیبه دیناسوّر و باوباپیرانی مامبوّکان نهم پرسیارهیان کردبیّ". پیکهنیم و ووتم: "بهلاّم نیّمه دهیکهین، سهرقالبّرون به پرسیاره سهخته کان روویه کی دیکه ی لیّکچونمانه"، نهویش بزهیه کی کرد و ووتی: "بهلیّ، نهم پرس و رایانه گرنگترین رووی لیّکچوی نیّوانمانن".

پاشان پرسیاریّکی لیّکردم که ههرگیز له یادی ناکهم، ووتی: "ئهگهر ئه گهردوونه خودایه کی نهبوایه، گهردوون خوّی چوّن دهبوو وه کو ئیّستا دهیبینین؟"، زوّر بیرم لهم بابهته کردهوه: "گهردوون چییه؟، چوّن ئاوای لیّهات که دهیبینین؟، له کویّوه دهستی پیّکرد؟، له کویّ کوتایی دی؟"، پاشان پرسیم: "ئهی توّ چوّنی دهبینی"؟.

میکا زور به توندی چهمیهوه و ووتی: "پیم وا نییه نهم گهردوونه زور کون و نهزهلی بیت". یاشان چاوانی بریسکانهوه و ووتی: "ههسارهکهی ئیدوه بههیزی کیشکردن

شەو

خۆر خەرىكبوو لە پشت بەردەكانەوە ئاوا دەبوو، لە پى بەرزتى لە دەنگى نەورەســەكە گويمان لە دەنگىكى تىۋبوو. دەيوت: "چو تۆ لە كوينى؟".

پوره هیّلین بوو له باخچه که بهدوای مندا ده گهرا، ئه گهر بهره و توّپلکه که سهری بهرز بکردایه یه کسهر میکای له گهل من دهبینی، ئه و دهیزانی جاروباری من له وی دادهنیشم.

بهمیکام وت: "بینگومان دهبی ئیستا بگهرینمهوه، کاتی نوستنم نزیك بوتهوه". ههستامه سهر پی و رویشتم، گویم لیبوو میکا له دوامهوه دهلی: "ئیستا کاتی بیداربوونهوهمه".

دانیشتم بۆ ئەوەى نانى ئیوارە بخۆم، بیرم له میکا کردەوە که به پەله به جیم هیشت بوو، ئەبی ئیستا له کوی بی ، ئایا دەتوانی ئاگاى لـهخوى بـی ، مەبەسـتى چـى بـوو لهوەى وتى ئیستا كاتى بهخەبەرھاتنمه.

چومه سهر نوینه کهم، شهوشادم له پورم کرد، گلوّپه کهم کوژاندهوه، دابهزیم بوّ ئهوهی لهسهر سیسه مه کهی نهوّمی خوارهوه بنوم.

بهر لهوهی له ژووره کهم به جی بهینلی دوایین شت که پورم پینی وتم: "چو بینه پیش چاوی خوّت، کاتیک ههلاه ستیت خوشکه کهت یا براکهت هاتوه ته دونیاوه". بیرم له برا بچوکه کهم کرده وه، به خوّمم وت: "ئهوهی باشه ئهمرو زور قسم لهسه ر زهویه کهمان و جیهانی دهوروبه رمان کرد، چونکه بهرپرسم لهوهی براکهم فیری ههموو ئهو شتانه بکهم که لهبارهی دروستبوونی گهردوون و سهره تای ژیان دهیزانم". بینگومان کهمیک بی

بهده وری خوردا ده خولیته وه، ده ریاش به هیزی کیشکردن جوله ی هه لکشان و داکشان فه ده ریاوه شه خام ده دات، بینگومان هیزینکی به هیزتر له هه مووشته کان هه یه، که توی له ده ریاوه ده رکیشاوه و وای لینکردووی دووچاوت هه بین، پییان ببینی و شه قلینکت هه بین بیری پین بکه یته وه ". بین ده نگ بووم نه مده زانی بلینم چی.

پاشان ووتم: "پیم وایه ئهوهی بروای به ئافرینهری ئهم گهردوونه نییه، ههستیک له ههسته کانی لهده ستداوه، ههستیکی زور گرنگیش".

ئاگابووم، چونکه له تپه تپهی پهنجهره که به ئاگاهاتم، میکا بوو، دوای ئهوهی له باخچه که به جیّم هیّشت بوو سهر که و تبووه سهر بانی خانووه که.

له ناو نویننه کهم هه لاسام، په نجه ره کهم کرده و و پیم وت: "وس". به چرپه وتی: "حه زده کهی له گه لام بینیته سه ربان بو نه وهی ته ماشای نه ستیره کان بک ه ین؟". که میک دوو دل بووم، ترسام له وه ی پورم بینه وه بو ژووره که، پاشان جله کانم له به ر کرد و له په نجه ره که وه ده رچوم و له گه ل میکا چومه سه ر لینواره لیژه که، تا گه یستینه سه ری سه ره وه. شه و زور روون و بینگه ردبوو، نه ستیره کان ده دره و شانه وه، هه وا سارد بوو، له پال یه کتر دانی شتین بو نه وه ی گه رم ببینه وه. میکا ناماژه ی به نه ستیره یه کی گه ش کرد، له وانی تر گه شتر و پرشنگدار تر بوو. به شکوه و و تی: "ره نگه نه و نه ستیره یه که که و تووه نه وه خوری هه ساره ی نیلیو بیت".

وتم: "رەنگە ئەو ئەستىرەيەى خوارمانەوە بىت نەك ئەوەى سەروومانەوە، ئەى لە بىرت چو تۆ بەرەو سەرەوە گەشتت كرد تا سەرت كىشاى بەم ھەسارەيەدا؟".

من تا ئەوكات سەرقائى ئەو بىرۆكەيە بووم كە رۆژنك لـه رۆژان لـه نـاو هىلكەيەكـەوە دەرچوه، لىنم پرسى: "لە كەيەوە لە ناو ھىللكەوە ھاتىتە ناو ژيان لەسەر ھەسارەى ئىليۆ؟". مىكا بۆ پرسيارەكەم چەميەوە و وتى: " ماوەى سالىككە رىكى". يىنم وت: "سەرى سالت يېرۆز".

پاشان وتم: "من همشت ساله لهدايكبووم، من زور لهتو گهورهترم".

ووتی: "به لام سالی سهر ههسارهی ئیلیو زور له سالی سهر ههسارهی زهوی دریژتره، سال به گویرهی خیرایی سورانه وهی زهوی به دهوری خوردا دیاری ده کریت".

به په له ووتم: "خولانه وه ی زهوی به دهوری خوردا ۳۲۵ روّژ و چاره که روّژیکی دهویت، بویه هه و چوار سال جاریک روّژیک بو سال زیاد ده بی، تا سالنامه که ته واو بیّت. دیاره ده شزانم سال لیّره له سالی هه ساره یه کی دیکه ره نگه دریّژتر یا کورتتر بیّت".

میکا ووتی: "روزی ئیمه زور له روزی ئیوه دریزتره، ئهوهتا لای ئیوه خور تاویکه ههلهاتوووه،که چی ئهوهتا وا دیسان شهو هات".

بۆم شیکردهوه: "چونکه زهوی له یهك رۆژدا بهدهوری خۆیدا دهخولیتهوه، رۆژیش بیست و چوار کاتژمیره".

ميكا پرسى: "كاتژمير چييه؟".

بۆم دەركەوت بیرۆكەی بیست و چوار كاتـژمیر راسـتیهكی زانـستی نییـه، بـهلكو بیرۆكەیهكه بۆ دابهشكردنی رۆژ دامانهیناوه. بۆ غوونه دەمانتوانی رۆژ دابهشی سـهر دە كاتژمیر بكهین، ئهوكات كاتژمیر لهكاتژمیری ئیستا دریژ تر دەبوو، یا له بـری ئـهوهی كاتژمیر دابهشی سهر سهد دەقیقهمان دەكرد.

به میکام ووت: "ئیمه روزهان دابهشی سهر بیست و چوار کاتژمیر کردووه، له ههر کاتژمیریکدا شهست دهقیقه ههیه، ئینجا دهقیقهشمان دابهشی سهر شهست چرکه کردووه". میکا ووتی: "ئیستا تیگهیشتم، به لام دریژی چرکه چهنده؟".

به هینواشی دهستم کرد به ژماردن: "یهك... دوو... سیّ...". بوّم روونكـردهوه لـه نیّوان وتنی ههر ژمارهیهك چرکهیه که.

میکا بیری کرده و و په نجه کانی ده ژمارد، وه کو نه وهی بیه وی شتی هه لیّنجینی. پاشان ووتی: "که وایه به گویّرهی سه رهه ساره کهی من تق ته مه نت سالیّن و هه شت رقژه". به گویّرهی لیّکدانه وه کان بقر ده رکه وت من هه شت رقژ له میکا گهوره ترم، ئه مه شم زقر به لاوه گرنگ بوو، نه ستیّره کان له ناسان وه کو ده رزیه همی بریقه دار ده تروسکانه وه، له میکام پرسی: "بقی هاتی بقی نیّره؟".

ووتی: "بۆ ئهوهی چاوم به تۆ بکهوێ! پێت وایه ئهوهی کهوتمه باخچهکهی ئێوهوه و تۆش به تهنیا لهمالهوه چاوهروانی له دایکبونی برا بچوکهکهت بووی، تهنها رێکهوتێك بێت؟!".

ئهم پرسیارهم به شتیکی تایبهت زانی و بوی چهمیمهوه. به لام تائیستا ههندی بهشی تهمومژاوی لهم چیروکهدا ههن. میکا وتی: "به لام ئهمانه ههمووی تهنها خهونن". وتم: "مهبهست چییه له ههموو ئهم شتانه"؟.

پهنجه کانی بلاو کرده وه ووتی: "خه ونم بینی به که شتیه ئاسمانیه که م به ئاسماندا ده گدرام، سالانیکی زورم تیپه راندبوو ته نها ئه ستیره و گه له هه ساره م ده بینی،

جاروباریش ئهستیره یه که ده کشا، روّژیک گهیشتمه سهر کوهه لهیه کی خور، سهره تا به لینواری کوهه له که دا به ههساره یه کی سارددا تیپهریم، پاشان به لای هه ندی ههساره یه که گهوره ی دیکه دا تیپهربووم که مانگ و بازنه ی گهوره یان ههبوو". له پر له دووره و مرواریه کی بچوکم بینی، رهنگی لهنیوان شین و سهوزدا بوو، ههر له کوللهیه کی بچوک ده چو که ده خوم پرسی: "ئایا ده بی ژیانی تیدا هه بی . ؟ . . ".

به پهله ووتم: "ئهوه زهوي بوو، كهوايه ئهوه خهون نيه".

به ناقایلبوونهوه سهری لهقاند: و وتی: "بهلام من دلنیام ئهمه خهونه، منیش زوّر فزولیم (واته حهزی شت زانینم ههیه)، بوّیه کونه کهم کردهوه، له ناو تاریکیدا هاوارم کرد: سلاو، کهس لیّرهیه؟، یا ههسارهیه کی چوّله و ژیانی لهسهر نییه؟".

بیرم لهوه کردهوه که میکا ووتی. ووتی: "له پر له کونهکهوه کهوتم و بهخیراییهکی سهیر بهره و سهر رووی نهم ههساره نامزیه خلور بوومهوه، هاوارم کرد: فریام بکهون، رزگارم بکهن، گهرچی دهمزانی کهسیش نییه رزگارم بکا، ههر هاوارم دهکرد: فریام کهون، بهربوومهوه".

به تاسهوه وتم: "بينگومان زؤر ترساي".

میکا سهری لهقاند و ووتی: "له پر خوم بینیهوه که به درهختیکی سیوهوه ههلواسراوم، نهگهیشتمه سهر زهوی، باقی چیروکهکهش خوت دهیزانی".

بهلنی ... به دار سیره کهوه شور بووبوه، بهچاوی خوم بینیم

میکا ووتی: "من دهمزانی بهدریّژایی کاته که خهون دهبینم، گهرچی ئهو خهونه ههر دریّژهی ههیه". وتم: "رهنگه خهونیشت بینیبیّ که له هیّلکه که دهرچوی". به نهخیّر سهری لهقاند و ووتی: "من دلّنیام لهوه، ههر وهك چوّن دلّنیام لهوهی من و تو لهسهریانی خانوه کهی ئیّوه دانیشتووین و چاومان بریوه ته ئاسمان".

وتم: "بهلام، ئهگهر گهشتت بق سهر ئهم ههسارهیه تهنیا خهون بی، کهوایه دانیشتنی من و تق لهم سهر بانه بهم شهوه تهنها خهونه، ئهگهر وایشه ئهوه بینگومان یه کینکمان خهون دهبینین".

میکا سهری لهقاند و ووتی: "ههر ههسارهیهك دوو رووی ههیه، ناکری ههددوو لای ههساره که له یهك کاتدا خوریان لی هه لبی، خهونیش ههر وایه، یه کینکمان خهون دهبینین و ثهوی تریش له خهونه که دا ههین، ناکری له یهك کاتدا خهون بینین و به خهبه ریش بین". و تم: "کهوایه کیمان خهون دهبینین و کیمان له و خهونه که داین؟".

به دەست بادانهوه ووتى: "جياوازى له نيوان ههردوو دۆخهكهدا نييه، گرنگ ئهوهيه ئيمه لهسهر لوتكهى ئهو چيايه يهكترمان بينى، بهدهگمهن خهلكى لهسهر لوتكه يهكتر دەبينن".

وتم: "بهلام ئه گهر من خهون ببینم، ئهوه بینگومان تو هه بوویت بهر لهوهی من خهونه کهم ببینم، ههر کاتیکیش من له خهو ههالسم لهو کاته دا تو وون ده بی".

ئه و پرسیاره بق من وه کو بروسك بوو، هه ولّم نه دا به دواى وه لاّمدا بگه ریّم بقى، ته نیا سه رم بق له قاند، قسه کانى میكا مانایه کى تازهى دا به هه موو ئه و شتانه ى که پیّشتر قسه مان له باره وه کرد.

له و کاتیدا زانیم لهسه رما هه لاه له رزم، خهریکبوو ده رچیم، به لام سوربووم لهسه ر ئه وه ی له میکا جیا نه به وه. و تم: "بیرو که یه کم هه یه".

میکا دلنخوشبوو به داواته کهم بهوهی شهو له ژووره کهم بهسهر ببا، دیاره رهفتاری نهرم و نیان و ره و ایان و ره و نیان و ره و کهردوون.

ووتى: "لانى كەم، لەگەلت دىيم بۆ ژوورەكەت".

پیکهوه له پهنجهره کهوه چوینه ژووره کهم، میکا له ژووره که رامابوو وه کو شهوهی یه که مجار و دوایین جاری بیت شهو ژووره ببینی.

پاشان وتی: "شتیکی خوشه مروّق له مالیّکی وا جواندا بژیت، شتیکی دلرفیّنیشه مروّق برایه کی بچوکی ههبیّ".

كلاو

پاش تاویّك پوره هیّلین هاته ژوورهوه، ههستام پیّم وابوو شهو زوّر خیّرا تیپهدریوه، پورم له قهرهویّله کهم نزیك بووهوه، ترسام میكا دهست له پیّی بدا یا ختوکهی بدا، به دلخوّشییه وه ووتی: "ههسته چوه"، پاشان لهلیّواری قهرهویّله کهم دانیشت و پرچی داهیّنام. دیسان ووتی: "چو ههلسه"، باوکت له نهخوٚشخانه وه پهیوهندی کرد و وتی برا بچوکه کهت لهدایکبووه". لهوکاتیدا بهته واوی خهبه رم بووهوه، دواجار دوای ماوه یه کی دریّر برا بچوکه کهم گهیشت، وتم: "دلّنیابووم که برام ده بیّ". پوره هیّلین ووتی هیّلکهم بو لیّناوی و باوکیشت بهم نزیکانه ده گاته وه مال و توّده با بو نهخوّشخانه تا برا بچوکه کهت له نهخوّشخانه بینی.

پورم له ژووره که چوه دهرهوه، چهمیمهوه و تهماشای ژیر قهرهویّله کهم کرد و ووتم: "وس". به لام کهسم نهبینی، بینیم پهتووه کهی میکا له تهك نویّنه کهم ده ق کراوه.

له و کاتیدا وام به میشکدا هات که میکا له خهوکهی خهبهری بوهته وه بویه له ژیر قهره ویله که نییه، هیوام خواست به رلهوهی به تهواوی خهبهری بووبیته وه گهیشتبیته ههساره کهی ئیلیق، نهی ئهگهر نهگهرابیته وه بو ههساره کهی نهی ئیستا له کویییه ؟.

ههروهها کهرویشکه سپیهکهشم دیار نهبوو، بهر لهوهی چاوم به میکا بکهوی شهو کهرویشکه هاورییه کی دلسوز و تهنهای من بوو، ههموو شوینیکی به دوادا گهرام بهلام نهم دوزیهوه. به خومم وت: "ئهگهر میکا لهگهل خوی بردبیتی تا تهنیایی خوی پی پیر بکاتهوه یا لهو گهشته دوورودریژهیدا یاری لهگهل بکات، ئهوه نیگهران نیم، بهتایبهت ئیستا برایه کی بچوکم ههیه". دهست و دهماوچاوم شوشت و دابهزیه چیشتخانه کهوه،

لهسهر نوینه کهم پهتوویه کی زیاد ههبوو، تا شهوه سارده کان به خوّمی دادهم، له ژیر سیسه مه کهم رامخست.

ووتم: "ليره بنوو، به لأم په يمانم پي بده بي دهنگ بيت ئه گهر پوره هيلين هات".

میکا هه لسا و گوی زهوییه هه لسواراوه کهی خولانده وه، پاشان که گوی زهوییه کهی زیاتر ده خولانده وه ووتی: "هیچ ده نگه ده نگیك ناکه م".

وتم: "ئايا دەزانى دوانزه كاتژمير پتر بەسەر يەكتر بينينماندا تيپەريوه؟". ووتى: "رەنگە تەنھا چەند دەقىقەيەك بيت".

ووتم: "سهبارهت بهمن كاتژمير دريژه، كاتيكيش بهياني ههلدهستين، روزيكي تهواو تيهريوه".

میکا به په نجه ی گوی زهوییه که ی وهستاند، پاشان ته ماشای کردم و به په روشیه و ه ووتی: "گهشت به چوارده وری جیهاندا ده تگیری، به لام خهون ده تبا بو ناو جیهان، به لام ناتوانین له یه ک کاتدا گهشت بو چه ند لایه ک بکه ین".

تا ئیستاش ئه و وشانه م له بیره و تا ههنوکهش ئاسمانی دهره وه سهرنج راکیسه به لامه وه ، وه لی نهوه ی زیاتر سهرسامم ده کات نهوه یه نه قلینکم ههیه ده توانی به ره و جیهانیکی تاییه تم ببات..

میکا خوّی خزانده ژیّر قهرهویّلهٔ که و لهسهر پهتووه که پالکهوت، پیّم وت: "شهوت شاد". وتی: "یا بهیانیت باش، چونکه زهوی بهدهوری خوّی و بهدهوری خوّیدا ئهخولیّتهوه". سهرم نایه سهر سهرینه که، له پر گویّم له دهنگی میکا بوو چرپاندی به گویّمدا: "ملیوّنان سال تیّپهر ده بی ثینجا بوونه وهریّکی وه کو ئیّمه پهیدا ده بی بونه وه ریّک بیر بکاته وه و خهون بیبنیّ، بیر بکاته وه و له بیری بیجیّته وه، جیهان هه مووی له خزمه تی ئیّمه دایه".

ئەمە دوايين وشە بوو ميكاى پێى وتم، پاشان خۆى خزاندەوە ژێر قەرەوێلەكە، ئينجا ھەردووكمان نوستين.

بینیم پوره هیّلین خوانی بهیانی ئاماده کردووه، ماوهیه کی دریّــژ دوو دل بووم لهوهی داوای لیّبکهم هیّلکه کهی من یاك بكات.

دوای نانی بهیانی گهرامهوه بو ژووره کهی خوّم تا به میکانوّکانم یاری بکهم، بهلاّم گویّم له دهنگی ئوتوّموّبیله کهمان بوو، دهستبه جیّ من و پورم چوین بوّ دهرگای پیشهوه، بینیمان باوکم دهست به زهنگه کهوه دهنیّ، میکام بیر کهوتهوه، ئهوهشم بیر کهوتهوه که چوّن له ترسی زهنگی دهرگاکه قیژاندی، به خوّمم وت: "بیّگومان ئیّستا کوّمهلّهی خوّری به جیّهییّشتووه". باوکم له باوهشی کردم و لهزهوی بهرزی کردمهوه و ئینجا ووتی: "برایه کی جوانت بوو چو، جله کانم دهگورم و ددانه کانم دهشوّم، پاشان ده تبهم بو نهخوّشخانه تا برا تازه کهت ببینی و سهردانی دایکیشت بکهی". له پر بینیم دهگریم، گریام و ههر گریام، تا باوکیشم لهگهلّ من دای له قولّپی گریان. تا ئهمروّش هوکاری گریانه کهم نازانم، ئهوکات زوّر ئاسوده و دلّخوّش بووم، چونکه دواجار بووم به خاوهنی برایه کی بچوك. تاویّکی باش گریام، باوکیشم ههر له ئامیّزی گرتبورم و دهستی به سهرمدا هیّنا تا ئارام بوومهوه.

دواجار بهئوتوموبیل چوین بو نهخوشخانه، له ریگای خوماندا پوره هیلینمان گهیانده شار، ئه و نهده هات بو نهخوشخانه، چونکه تهنها ئهندامانی خیزان بویان ههبوو منال و دایکه کهی ببینن.

سهرهتا نورهی من بوو، له دایکم نزیك بوومهوه، له ئامیزی گرتم، به لام سهرنجمدا زور رهنگزهرد و لاوازبوو. برا بچوکهشم لهناو بیشکهیه کی بچوك دانرابوو، له ژووریکی فراوان بوو کومه لی منالی دیکه شی لیبوو، هه موویان تازه له دایکبوبوون. کاتیک برا بچوکه که مم بینی دووچاری جوریک له بی ئومیدی بووم، زور لهوه بچوکتر بوو که پیشبینم ده کرد، روخساریشی زور سورتر بوو لهوهی چاوه ریم ده کرد، له خهویکی قولدا بوو. پاشان شتیکی سهیر روویدا، براکهم ورده ورده به خهبه رده هات، په نجه ورده کانی ده جولاند و بلاوی ده کردنه وه، ئینجا ده ستی خسته ده می و مرثی. هیشتا نه بده توانی قسه بکات، ره نگه نه شتوانی بیر بکاته وه، به لام حه په ساو دیاربوو. بیگومان ده بی له م

جیهانه تازهیمی که ماوهیمکی کهم پینی گهیشتووه، مجمههسین. دهستی دریّژ ده کرد و له هموادا ده بجولاند، وه کو نهوهی بیموی شتی بگری، یا رهنگه ویستبیّتی شتیّکم پی بلّی. من نیستا دوایین وشهم له بیره که میکا پینی وتم، منیش به براکهمم وت، وتم: "له دایکبوونیّکی شاد براکهم، جیهان ههمووی له چاوهروانیت دان".

دوای چهند روزیّك دایكم گهرایهوه بو مال، برا بچوكهكه شمی له گهل بوو، من ئهوكات تابلوّیه کی جوانم ئاماده ده کرد، له تابلوّکه دا ویّنه ی زهوی بوو وه کو ئهوه ی له بوّشاییهوه تهماشای بکهی. له سهریشیم نووسی: "سلاو.... که س لیّرهیه؟".

برا بچوکهکهم دوای چهندین روز و ههفته له دایکبوونی ههر سهرسامی ده کردم. ههندیجار به جوری که هاواری ده کرد من په نجه م دهنایه گویم، هه دایکم لیکی نزیك ببوایه ته وه دهستبه جی نارام ده بوه هی و به گهریش شیری پی بدایه به یه کجاری له گریان کپ ده بوه و ، به لام من و باوکم له هی ورکردنه وه ی ده سته وه ستان بووین.

ئەو رۆژانە من سەرقال بووم، بەلام ھەر بەردەوامبووم لەگەران بەدواى كەرويىشكە سپيەكەمدا، راستە چىتر پيويستم پيى نەبوو، چونكە برايەكى راستەقىنەم ھەبوو، بەلام ھەستى حەزم دەكرد بزانم چى بەسەرھاتووە.

بری جاریش به دوای میکادا ده گه رام، تائیستاش به دوایدا ده گه ریم، هه رجاریک له سهر ئه و به رده ی به سهر که نداوه که دا ده روانی، داده نیستم یا سه رکه و مه سهر ته پولکه که ی لای به رده کونه که، بیر له و قسانه ده که مه له نیوان من و نه و مامبویه ی له هه ساره ی نیلیو و ها تبووه، روویدا.

شتیّکی تر ههیه دهمهوی لهبارهیهوه بدویّم کامیّلا، له باسکردنیشی کهمی شهرم ده کهم، به لام ههر بوّت باس ده کهم نه گهر شهرم هیّنهریش بیّت. لهبارهی میکاوه هیچم بهدایکم و باوکم نهوت، به لام پیّم وتن کاتی دایکم له نه خوّشخانه بوو هه نه دی ویّنه ی دانسقه م گرتوه و کامیّراکه شم دا به باوکم تا نهو ویّنانه بشواته وه. هه رگیز پیّشبینی نهو شته م نه ده کرد که روویدا، کامیّلا بیهیّنه پیّش چاوی خوّت، کامیّراکه خالی بوو، فیلمی تیا نه بوو!.

ریککهوتین لهسهر ئهوهی برا بچوکهکهم ناو بنیین مایکل، دایکم و باوکم پییان وابوو "چو و مایکل" دوو ناوی ریکن. به بیرم نایه چون لهسهر ئهو ناوه ریککهوتین، رهنگه من دهستم ههبووبی له هه لبژاردنی ئهو ناوه، دهشی بهر له دایکبوونی مناله که دایکم و باوکم لهسهر ئهو ناوه ریککهوتین. به لام دلنیانهبوون لهوهی مناله که کور دهبیت، تهنها من لهو شته دلنیابووم. کامیلا ئهمرو ژیان گوراوه وه کو شهو کاتهی من منالبووم، ئیستا له نهخوشخانهی تیشکی سهرووده نگی ههیه و پیمان ده لی کورپه که کوره یا کچ، کهچی هیشتا مناله که له سکی دایکیه تی.

ئيستا كاميلا، پيم وايه تو دهپرسى: "ئايا بهراستى ميكات بينى؟، يا شتهكان تهنها خهونيك بوون".

من بۆ ئەو پرسیارەی تۆ دەچەمینمەوە تا سەرم دەگاتە سەر زەوی، من خۆم زۆرم ئەو پرسیارە كردوه، كاتینك دوو كەس سەریان بەرز دەكەنەوە، بەرزتر لە دۆلەكانیان و لەسـەر ترۆپكى كیّویك بەیەكتر دەگەن، ناوی كیّوەكـه گـرنگ نییـه، ئەوەشـیان بـهلاوه گرنگـه لەكویّوه ھاتوون، چونكه كاتینك لەسەر لوتكهی چـیایهك دەوەسـتین، وا ھەسـت دەكـەین لەسەر ترۆپكى جیهان وەستاوین.

له و شهوه ی که برا بچوکه که م تیا له دایکبوو، من له سه ر لوتکه ی جیهان بووم. کامید یشم وایه زوریک له دیداره گرنگه کان له ژیانمان له کاتی نوستنماندا رووده ده ن

هه ندی له و خهونانه ی که ده یانبینین زوّر روونن و به رجه سته ن، بگره زوّر راسته قینه ترن و به رجه سته ن، بگره زوّر راسته قینه ترن ده و الله تیانی راسته قینه ی خوّمان که له خواره و می دوّله که تیایدا ده ژین. دوای نه و میکا که و ت ویستم ببم به که شتیوانی بوّشایی، هه ر واشم کرد. هه کاتیک له ناسمان راده مینم، وام به بیردا دی که به دوای میکادا ده گهریم.

ئا ئەمەبوو چیرۆكەكەم كامیلا گیان كە پەيانم پیدابووی بىزت بگیرمەوە، كاتى پشووى نیوەى وەرزى خویندن ویستم ئەم چیرۆكەى میكات بىز بگیرمەوە، چونكە خەریكبوو برا یا خوشكیکی بچوكت دەبوو، تا ئامادەی پیشوازیكردنی بی. ھەوللمدا لەگیرانەوەی رووداوەكان ورد بم، بیگومان ھەندیکم لە بیر چون، ھەندیکی دیكەیشم بو

زیادکردوون، به لام نهم شتانه ههمیشه کاتیک رووده ده ن که رووداوه کان زور دهمیک بی روویاندابی. پیم وایه شهو زور شتمان لهبیر ده چی که روّژه کهی رووییانداوه، به لام له کاتی خهوتنیشدا نه قلمان له نیشکردن ناوه ستی: نا نه و کاته یه که ده چینه جیهانی خهویکی قولهوه، وه کو نه وه هوی له ده ره وه ی نهم جیهانه بخزین بو جیهانی کی تری جیاواز.

دهشی بویه له شهودا خهون ببینی، چونکه ئهقلمان ههولدهدا ئه و بوشاییه پر بکاته وه له کاتی خهودا دروست ده بی و رووداوه کانی روزهان له بیر ده چینته وه، پاشان بهیانی دین، هه موو نه و شتانه وون ده بن که خهومان پیوه بینیون، هه روه ک له گه ک تشکی خور هه موو تنوکه شه و نه کان له ناو ده چن.

دهشی ئهگهر بهدریژایی روّژ سهرقالی ئهو رووداوانه ببین که بهسهرماندا هاتوون، ئهوه لهسهرماندا هیچ شوینیک نامینیتهوه بو خهون. ههروهها ئهستهمه خهونهکانمان به بیر بیتهوه، ئهستهم وهکو ئهوهی بمانهوی بالندهیه به دهست بگرین.

به لام ههندیخار به یادمان دینهوه، ههروه ک ئهوهی ههندیخار بالندهیه ک بهرهو رووت دی و بهویهری ئازادی و ویستی خویهوه لهسهر شانت دهنیشیتهوه.

لەگەل خۆشەويستىي مامت چو